

سوداگري

نشریه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و علمی وزارت تجارت و صنایع

لومړی کال دوهمه نېټه : ۱۳۹۱ (قوس، جدی)

د ۲۰۱۴ کال په هکله انډیسنې تر ډیره
مبالغه امیزه دي

تلاش برای عضویت در سازمان
تجارتی جهان

بازار آزاد میتواند حل مشکلات
جوامع دیموکراتیک باشد

Vision.

"A socially responsible market economy in Afghanistan, in which sustainable and equitable growth is private sector led and leads to increased employment, higher living standards and the reduction of poverty, in which competition operates for the benefit of all."

Mission.

"To encourage growth through the development of appropriate policies and regulations, and the facilitation of private sector production and trade."

دیدگاه وزارت تجارت.

" یک اقتصاد بازار که از نظر اجتماعی مسؤل بوده و در آن رشد پایدار و متوازن اقتصادی توسط سکتور خصوصی رهبری گردیده و باعث افزایش زمینه اشتغال، بهبود و ارتقاء سطح زندگی مردم و کاهش فقر در کشور گردد، و رقابت در بازار به نفع همه گان باشد"

ماموریت وزارت تجارت.

"ماموریت وزارت تجارت و صنایع تشویق رشد از طریق ایجاد مقررات و یالسی های مناسب و تسهیل تولیدات و تجارت سکتور خصوصی، میباشد."

د افغانستان

د سوداګرۍ او صنايعو وزارت

صاحب امتياز: وزارت تجارت و صنايع

مدیر مسؤل: حمیدالله عظیمی

هئیت تحریر:

نصیر احمد زاخېل

سباوون صادق

محمد کمال افغان

برېښنالیک: moci.pr@gmail.com

ویب پاڼه: www.moci.gov.af

د اړیکې شمېره: ۰۷۵۲۰۹۱۰۹۵

پست بکس: ۱۰۰۴

آدرس: د سوداګرۍ او صنايعو وزارت- د دارالامان سرک، دریمه کارته/ کابل افغانستان

مجله (سوداګرۍ) که ارګان نشراتی وزارت تجارت و صنايع افغانستان میباشد قدم است در راستای دسترسی مردم به اطلاعات و نهادینه شدن مفهوم واقعی دموکراسۍ.

لذا از شما نویسنده ګان، فرهنگیان، صاحب نظران و اندیشمندان خواهشمندیم تا با ارسال مطالب علمی، ادبی، اجتماعی و ذوقی خویش در غنای ساری محتوای نشراتی مجله ما را همکاری نموده افتخار بخشید.

سوداګرۍ مجله یوازي د خپلو خپرو شویو لیکنو ننگه کوي، نورې لیکنې د لیکوالو د نظرونو څرګندويي دي، زموږ توافق وړ سره شرط نه دی.

بسمه

په دې ګڼه کې یې لولئ

تعالی

سرمقاله..... ۱

د دوه زره څورالسم کال په هکله اندېښي

تر ډېره مبالغه امیزه دي..... ۳

کنفرانس کمیته اپتیکا برای رفع مشکلات

ترانزیتی برگزار گردید..... ۵

د سویلي اسیا د هېوادونو د همکاری

سازمان (سارک) پېژندنه..... ۷

تلاش به دست آوردن عضویت سازمان

تجارت جهانی است..... ۱۳

جسله محوه خشونت علیه زن در وزارت

تجارت دایر گردید..... ۱۶

په افغانستان کې د غالیو صنعت..... ۱۸

سڅینه سوداګرۍ دودۍ په حال..... ۲۰

بازار آزاد میتواند حل مشکلات جوامع

دیموکراتیک باشد..... ۲۱

د میو بازار موندنه..... ۲۵

تجلیل از روز جهانی رقابت در وزارت

تجارت و صنايع..... ۲۹

کلیوالي صنايع..... ۳۰

انترنت بستر جدید تجارت..... ۳۴

روش های جذب و تشویق سرمایه گزاری در

افغانستان..... ۳۷

فابریکه افغان پلخمری..... ۳۹

هنر او ادب..... ۴۱

د سوداګرۍ د قانون عمومي احکام..... ۴۳

پداسې حال کې چې افغانستان په تیرو څو لسیزو کې هم په کورني او هم په بهرني سیاست کې طلايي فرصتونه له لاسه ورکړي خو داسې ښکاري چې د دولت وروستی هڅې هم تر ډیره هیله وونکې دي له یوې خوا له بېلابیلو هیوادونو سره د ستراتیژیکو همکاریو د سندونو لاسلیکول او له بلې خوا د سولې په لور ځینې عملی گامونه داسې بریښي چې سره لدې چې پوره ناوخته دی خو بیا هم خلکو ته هیله ورکولای شی.

نن الحمدالله حالاتو د ښه توب په لور ژور بدلون کړی او د هیواد په ټولو برخو کې د پرمختگ نښې لیدل کیري خوبیا هم په ډیر خواشني وینو چې ملت خو په ځانگړی توگه ملي سوداگر کور دننه او دباندې له تجارتي سرکاري کړيو سره یا په بهرني سطح د یو شمیر نږدې گاونډي هیوادونو سره زیاتي ستونزې لري نو د دغو ستونزو د هواري لپاره افغان ولسمشر حامد کرزي د سوداگری د پراخوالي او په هیواد کې د پانگې اچونې لپاره د هندوستان سره یو شمیر تړونونه لاسلیک کړل .

په افغانستان کې د بي روز گاری د له منځه وړ، د بازار د پیاوړی کولو او د هیواد د منرالي سرچینو رایستني لپاره کورني او بهرني پانگوني ته اړتیا لیدل کیري

افغان حکومت په ځانگړی ډول د سوداگریو او صنایعو وزارت دغې موخې ته د رسیدو لپاره خپلې هڅې گړندی کړي دي.

د ۱۳۹۱ کال د لړم ۲۰مه د افغانستان د اسلامي جمهوریت جمهور رئیس حامد کرزي د کابینې له یو شمیر وزیرانو سره د هند د صنعت کارانو د کنفدراسیون له غړیو سره چې د صنایعو او د سوداگری د خونو له اتحادیې او د هند د صنایعو او سوداگری د خونو د پیوستون له ټولني څخه جوړ دی، لیدنه وکړه

جلالتماب محترم حامدي کرزي د افغانستان اهمیت او په هېواد کې د پانگې اچونې ښو زمینو ته په پاملرنې سره وویل: افغانستان د منرالي سرچینو بډای هېواد دی، دغه هېواد د گازو، تیلو او نورو نه پیداکېدونکو قیمتي موادو چې صنایع ورته اړتیا لري، لرونکی دی، هندوستان په ډېر ښه موقف کې قرار لري چې د افغانستان له بډایو سرچینو څخه د خپل انکشاف لپاره گټه پورته کړي.

هندي پانگوالو په افغانستان کې د هندي پانگوالو د پانگې اچونې په اړه د حامدکرزي د وړاندیز هرکلی وکړ، د دواړو هېوادونو د اقتصادي همکاریو د پراختیا او پیاوړتیا لپاره یې د افغان - هند د سوداگری د یوې ټولني د جوړېدو غوښتنه وکړه.

هندوستان په سیمه کې د ځواکمن هېواد په توگه له افغانستان سره د کلک اقتصادي همکار په توگه پاتې شوی او تر نن ورځې پورې یې له افغانستان سره گڼې اقتصادي مرستې هم کړې دي چې د مرستو اندازه یې لدې وروستیو مرستو سره کابو یو زر او پنځه سوه میلیونو ډالرو ته رسېږي.

د افغانستان په بیارغونه کې د هندوستان ونډه او دغه راز په اوږدمهالو او د افغانستان لپاره په ډېرو مهمو پروژو کې د هندوستان مرسته هغه ټکی دی چې د افغانانو لپاره یې د هندوستان مرستې او ملگری اغیزمنې او مهمې کړي دي.

پدې سربېره د افغان محصلینو لپاره د لوړو زده کړو د بورسیو برابرول، د افغانستان د بیارغوني له وجهی صندوق سره مرسته، د مطبوعاتو، هوایی چلند او نورو گڼو برخو په اړه د هند او افغانستان تر منځ هوکړه لیکونه هم پدې اړیکو کې د پام وړ دي.

د سوداګريو او صنايعو وزارت په خپل وروستيو هڅو کې هندي پانګوال هڅولې څو په افغانستان کې پانګه ونه وکړي همداراز ټاکل شوی افغانستان په راتلونکې کې د کاناډا، بریتاني، سنگاپور او ترکمنستان سره په اقتصادي او سوداګريزو برخو کې يو شمير تړونونه لاسليک کړي .

افغان حکومت خو په ځانګړی توګه د سوداګريو وزارت په دې بسنه نه ده کړی په دې وروستيو کې د دغه وزارت چارواکو هڅې پيل کړي څو تر دوه زره څوارلسم کال پورې د نړيوال تجارتي سازمان غړيتوب تر لاسه کړي

ددغه سازمان د غړيتوب په ترلاسه کولو سره د افغانستان او د سيمې هيوادونو ترمنځ ګڼ شمير ترانزيتي ستونزې حل او پر افغاني موټرو به غير موجه فيس نه اخستل کيږي او نه به هم نا مناسبه اقدام د دوی په وړاندي ترسره شي.

د سوداګري او صنايعو وزارت د افغانستان د اقتصادي پرمختګ لپاره يو شمير کره ګامونه اخستي او زيار باسي ترڅو پاتې موخې هم ترلاس کړي

د دوه زره څوارلسم کال په هکله اندېښنې تر ډېره بریده مبالغه امیزه دي

پروفیسور دوکتور انوارالحق احدي

نوي ډيلي ته د جلالتماب ولسمشر حامد کرزي سفر او هلته د هوکړه لیکونو لاسلیک کول داسې هڅې دي چې له مخې یې افغان مشرتابه غواړي د بهرني پانګونې له لارې خپل اقتصاد پر پښو ودروي.

افغان ولسمشر حامد کرزي په نوي ډيلي کې د هند له لومړي وزير سره د خبرو پر مهال د هند د لا پراخي پانګونې غوښتنه کړې ده.

د افغانستان د سوداګرۍ او صنایعو وزير دوکتور انوارالحق احدي له بي بي سي سره په ځانګړې مرکه کې ويلي، چې له هند سره څلور هوکړه لیکونه لاسلیک شوي، چې د نوي ډيلي او کابل ترمنځ د پخواني سټراټیژیک تړون برخه جوړوي.

((په څلورو ساحو کې هوکړه لیکونه لاسلیک شوي یو د ډېرو سکرو په برخه کې، بله موافقتنامه د سل ملیونو ډالرو په ارزښت چې افغانستان ته ورکول کېږي او په بیلابیلو برخو کې به وکارول شي

البته یوه عمومي موافقت نامه چې افغانستان پخوا له هند سره کړې سټراټیژیک موافقت نامه ده او د هغه سټراټیژیک تړون په چوکاټ کې له هندوستان سره په فرهنگي، سوداګریز، اقتصادي او امنیتي برخو کې به زموږ اړیکې نورې هم پیاوړې شي.))

پوښتنه: په کومو نورو برخو کې هندي پانګوال پانګونه کولای شي او تاسو کومې برخې ورته په ګوته کړي دي؟

((یو شمېر هندي متشبثین ممبېي ته راغلي وو او د هغوی

سره په بیلابیلو برخو خبرې شوي د افغانستان د سوداګریو او صنایعو وزارت او ولس ساحې مطالعه کړي چې ۷ ساحې یې د صادراتو لپاره او ۱۰ نورې ساحې یې د صنایعو د وارداتو د تعویض لپاره مشخص شوي دي.

د افغانستان بازار هندي پانګوالو ته چمتو دی ترڅو دوی راشي او په یادو ساحو کې پانګونه وکړي خو تر ډېره دهندي پانګوالو لیوالتیا د معادن په برخه کې ده.))

پوښتنه : مور د سفر په پیل کې د هندي سوداګرو سره خبرې کړې وې او هغوی د ۲۰۱۴ کال وروسته د افغانستان د راتلونکي په هکله اندېښنه ښودلې وه ایا ستاسو سره په خبرو کې هغوی په مشخص ډول خپلي اندېښنې څرګندې کړي؟

((دوه زره څوارلسم کال په هکله اندېښنې تر ډېره بریده مبالغه امېزه دي ، افغانستان په تیرو څو لسيزو کې ستونزې درلودې نه یوازې افغانستان، بلکه د سیمې نور هېوادونه هم له ستونزو سره لاس او ګرېوان ول او له دې وروسته به هم ستونزې موجودې وې خو د دغه ستونزو سره سره انشاالله د امنیت د انتقال پروسه له بهرنیو ځواکونو څخه افغان لوري ته د بشپړېدو په حال کې ده ،سیاسي انتقال به هم په بریا سره بشپړه شي ،په اقتصادي برخه کې هم د نړیوالو کافي مرستې موجودې دي نو زه د دوه زره څوارلسم کال وروسته زیاته اندېښنه نه لرم.))

پوښتنه : د افغان حکومت له لوري د هندي پانګوالو بیا بیا هڅول په څه مانا دي ؟

((دا عمومي حالت دی هغه هېوادونه چې هلته پانګونه عامه ده بیا هم دوی پانګوال هڅوي دا د حکومت دنده ده، چې پانګوال وهڅوي، حتی د دې لپاره یوه اداره موجوده وي، مور یی هم لرو چې پانګوال وهڅو ، ترکیه یی هم لري ، په امریکا کې د ایالتونو والیان نورو هېوادونو ته ځي، څو پانګوال وهڅوي او د دوی په ایالتونو کې پانګونه وکړي ځکه سرمایه گذاري په خپل ذات کې د هېواد اقتصاد ښه کوي نو په دې اساس که وضعیت ډېر ښه هم وي باید پانګوال وهڅول شي چې پانګونه وکړي.

زموږ هلې ځلې د دې لپاره نه دي، چې مور وارخطا یا اندېښنه لرو ، مور راتلونکي ته خوشبینه یو او ښه چانسونه وینو او هرڅوک چې دلته پانګونه وکړي ګټه یې ډېره ده، تجربې هم دا ثابتې کړې چې په افغانستان کې د پانګوالو د ګټې کچه ډېره لوړه وي نو ځکه مور له بېلابېلو پانګوالو سره دا موضوع شریکه کړې او دوی مو پانګونې ته هڅولي دي.))

پوښتنه : داسې ویل کېږي، چې امنیتي اندېښنې د دې لامل شوي، چې هندي پانګوال پانګونې ته زړه نه ښه کوي او افغان حکومت بیا بیا د دوی د تشویقولو هڅې کوي؟

((طبعاً یو څه ویره به وي، هغه اندېښنه او ویره چې له افغانانو سره ده هغه به د بهرنیانو سره هم وي خو د دې ټولو سره سره ګټه هم ډېره ده د بېلګې په ډول په نورو هېوادونو کې په نورمال ډول د لس نه تر پنځه لس سلنې پورې د ګټې تمه وي خو په افغانستان کې د دېرش څخه تر پنځوس سلنې پورې ډېر په اسانۍ سره ګټه اخستلای شي.))

پوښتنه : وزیر صاحب یوه بله مهمه موضوع چې هر کله د افغانستان او هندوستان په اړیکو کې راپورته کېږي د پاکستان حساسیتونه دي نو کله چې د هند سره دغه راز تړونونه لاسلیک کېږي د کارپوهانو په اند د پاکستان حساسیتونه هم ورسره راپارول کېږي نو ایا تاسو په دغه تړونونو کې د پاکستان حساسیتونه په پام کې نیولي دي ؟

((مور طبعاً پاکستانی پانګوال هم هڅولي چې راشي او دلته پانګونه وکړي دروازي د دوی پر مخ هم خلاصې دي، تر ټولو زیاتې او پیاوړې اقتصادي او سوداګریزې اړیکې مو له پاکستان سره دي د نورو بهرنیو هېوادونو په پرتله له پاکستان سره مو صادرات او هم واردات زیات دي خو دا په دې مانا نه ده، چې مور نباید له نورو هېوادونو سره سوداګریزې اړیکې ولرو او یا هم دغه اړیکې پرې کړو، دا یوه غیر مشروع غوښتنه ده هر هېواد حق لري، چې د نړۍ له ټولو هېوادونو سره اړیکې ولري.))

کنفرانس کمیته اپتیگا برای رفع مشکلات ترانزیتی برگزار گردید

کمیته اپتیگا نشست اش را به جهت رفع مشکلات ترانزیتی برگزار کرد، که از طرف وزارت تجارت و صنایع افغانستان معین امور تجارتی و از طرف پاکستان سکرتر وزارت تجارت پاکستان و تعداد دیگری از نماینده گان وزارت خانه های هر دو کشور درین نشست وجود داشتند.

دوکتور انوارالحق احدی وزیر تجارت و صنایع افغانستان طی یک کنفرانس مطبوعاتی، دست آورد های کمیته اپتیگا را با رسانه ها شریک ساخته افزود، حدود ۷۰ فیصد مشکلات ترانزیتی میان افغانستان و پاکستان درین نشست حل گردیده است و متباقی به زودی حل خواهد گردید.

درین نشست روی مشکلات ترانزیتی بحث صورت گرفته و جلالتماب انوارالحق احدی بر موارد ذیل تاکید کرد.

1 بعد از بحث ها، هر دو جانب موافقه کردند، که لاری های افغانی تا بندر واگه بروند.

2 مشکل بیمه لاری اموال افغانی بود، که به افغانستان از کراچی میامد، اما حالا یک مقدار پول به شکل بیمه در بندر کراچی میمانند بعداً که داخل تورخم شده فورم G1 خانه پوری کرده و دوباره پول شان را بدست میاورند، درین نشست برای برطرف سازی این مشکل تاکید صورت گرفته است، تا اعتماد میان هر دو طرف زیاد شود.

3 در گذشته، زمانی که یک تاجر 5 موتر مال را وارد افغانستان میکرد، باید تمامی موتر هایش در بندر میرسید بعداً

اجازه داده میشد تا داخل افغانستان شود، ولی حال این مشکل هم برطرف شده است و هر موتر زمانی که به بندر میرسد اجازه ورود به افغانستان برایش داده میشود.

4 در بندر کراچی کمیته مشترک تجاری میان افغانستان و پاکستان ساخته میشود و درین کمیته نمایندگان هر دو کشور وجود خواهد داشت، تا برای حل مشکلات تاجران وقتاً فوقتاً اقدامات لازم را انجام دهند.

5 در گذشته، بعضی اموال که به افغانستان وارد می شد، بار اول در کراچی از یک موتر به موتر دیگر کانتینر میشدند و بعداً به افغانستان وارد میشد، اما فعلاً این مشکل هم حل شده و اموال به همان شکل به افغانستان وارد میشود.

6 در بعضی موارد، تاجران افغان از اینکه اموال شان به غارت برده می شد، شکایت داشتند اما طرف مقابل وعده داده است، که بعد ازین تدابیر امنیتی گرفته خواهد شد.

7 همچنان بر ایجاد کمیته دایمی بین گمرکات، که روسای دو طرف گمرکات برای حل مشکلات وقتاً فوقتاً دیدار داشته باشند، تعهد صورت گرفت تا مشکلات در تمامی بنادر میان افغانستان و پاکستان حل گردد.

8 وسایل استخراج معادن که از چین به افغانستان وارد می شد و در پاکستان توقف داده شده بود، مقامات پاکستانی بر رهایی آن وعده داده اند.

داکتر انوارالحق احدی افزود، دو سال قبل موافقت نامه را، که افغانستان و پاکستان به منظور ترانزیت به امضای رسانیده بود، بر اساس آن این کمیته موظف است، تا مشکلات دو طرف را در مسایل ترانزیتی حل کند.

داکتر احدی، امیدواری نشان داد، تا ترانزیت لاری افغانی از واگه هم عبور کند و مستقیم به بازار های هند برسند تا از بارگیری مجدد تاجران، که اموال صادراتی شان را چندین بار، بارگیری میکنند رهایی یابند و اموال شان به شکل بهتر در وقت کم تر به بازار هند برسد.

اقای احدی افزود، دو مشکل تا حال حل نشده، یکی موتر های لاری افغانی مستقیم به بندر کراچی رفته نمیتوانند و دیگر مشکل اخذ بیمه است، که انشاءالله این مشکل هم در آینده حل خواهد شد.

جلالتماب وزیر صاحب افزود، موترهای که مستقیم به بندر واگه میروند، از طرف وزارت ترانسپورت یک تضمین خط اخذ میکند و دولت افغانستان مسؤلیت برگشت آن را بدوش داشته و این تضمین خط برای مدت 30 روز مدار اعتبار را دارد.

دسویلي اسیا د هېوادونو دهمکاری سازمان
(سارک) پېژندنه:

لیکوال: نصیراحمد زاخیل

Association for Regional
South Asia Cooperation

سریزه: سارک یعنی دسویلي اسیا د هېوادونو
دسیمه ایزې همکاری اتحادیه د اتو هېوادونو
یو اقتصادي اوسياسي سازمان دی، چې د
نفوس له پلوه د شاوخوا (۱،۵) ملیا رده
وگړو په لړولو سره، دنړۍ د لویو سیمه ایزو
سازمانونو څخه شمېرل کېږي.

د ۱۹۷۰ م کال په وروستیو کې دبنگله
دیش ولسمشر ضیاءالرحمن د سویلي اسیا د
سوداگری د بلاک د جوړښت وړاندیز وکړ چې

د لومړي ځل لپاره د ۱۹۸۱ م کال په اپریل کې د سویلي اسیا د اوو هېوادونو د بهرنیو چارو وزیرانو د دې اتحادیې
د رامنځته کولو په هکله دسريلانکا په پلازمېنه کولمبو کې سره راټول شول او د ۱۹۸۱ کال په اگست کې د سویلي
اسیا هېوادونو دهمکاریو کمیټه تاسیس شوه.

د سویلي اسیا هېوادونو د همکاری اعلامیه د سارک د بهرنیو چارو د وزیرانو له لوري په کال ۱۹۸۳ م کې په نوي
دیلی کې ومنل شوه .

د سویلي اسیا دهمکاری سیمه ایز سازمان، وروسته له هغه چې، د دې سازمان اساسنامه د بنگله دیس، بوتان، هند،
مالدیو، نیپال، پاکستان، اوسریلانکا هېوادونو د مشرانو له خوا اعلان شوه په رسمي ډول د ۱۹۸۵ م کال د دسمبر په
۸مه چې ۱۳۶۴ هجري لمریز کال سره سمون خوري تاسیس شو.
افغانستان د هند په غوښتنه د ۲۰۰۵ م کال د نومبر په ۳۱ مه د ناظر غړي په حیث په دغه سازمان کې داخل شو او
د ۲۰۰۷ م کال د اپریل په دریمه نېټه په رسمي ډول د دغه سازمان غړی شو، چې د افغانستان په ورننوتو سره د
دې سازمان د غړو شمیر اتو هېوادونو ته ورسید، چې په دې توگه په اوسني وخت کې د سارک ټولنه اته (۸) غړي
او نهه (۹) څارونکي (Observers) لري.

د ۲۰۰۶ کال په اپریل میاشت کې امریکا او سویلي کوریا هم په دغه سازمان کې د ناظر غړي په حیث خپل وړاندیز
وړاندې کړ. همدارنگه اروپایي ټولني هم د ۲۰۰۶ م کال په جولای میاشت کې د دې سازمان د ناظر غړیتوب لپاره
خپله لېوالتیا وښوده او ایران د ۲۰۰۷ م کال په مارچ میاشت کې د ناظر غړیتوب په هکله خپل وړاندیز په رسمي
ډول وړاندې کړ، چې اوس د سارک څارونکي هېوادونه (استرالیا، چین، ایران، جاپان، مراکش، برما، سویلي کوریا،
اروپایي ټولنه او د امریکا متحده ایالات) دي. د یادولو وړ ده، چې ځیني هېوادونه لکه چین، ایران او برما د سارک

ټولني د غريټوب لېواله دي. همدارنگه ځيني هېوادونه، لکه روسيه او اندونيزيا غواړي، چې د سارک ټولني د څارونکو دنده په غاړه واخلي.

په ټوليزه توگه د غرو هېوادنو ترمنځ په لاندې برخو کې همکاري شتون لري.

۱- د کرهني او د کليو د پراختيا په هکله همکاري.

۲- رسنيزو اړيکو، علم، ټکنالوجي او هوايېژندنې په هکله همکاري.

۳- په روغتيايي چارو، ټولنيز فعاليتونو او د بي وزلي پر وړاندې مبارزه.

۴- حمل او نقل، د پوستي خدمتونو، سپورټ، هنر او کلتوري موضوعاتو په هکله همکاري.

۵- د انساني سرچينو(بشري منابع) د ظرفيت د لوړتيا په برخه کې هر اړخيزه همکاري.

په دې وروستيو کلونو کې ځيني نور د همکاري او هماهنگۍ موارد په پورته پنځو برخو کې اضافه شول، چې وروسته به ورڅخه يادونه وکړو.

د سارک اهداف (موخي) :

د سارک ټولني لومړني او اساسي موخي د غړيو هېوادونو تر منځ د همغږۍ او گډ کار له لارې د اقتصادي او ټولنيز پرمختگ چټک کول دي. په ټوليز ډول د سويلي اسيا هېوادونه د اقتصاد له پلوه کمزوري او د اقتصاد اصلي برخه يي کرهڼه جوړوي، له بل پلوه دا هم ليدل کېږي، چې په نړۍ کې د اقتصاد اوسنی تگلاره د وروسته پاتې هېوادونو په گټه نه ده. د دې ستونزې اصلي لامل دا دی، چې د شتمنو هېوادونو تر منځ (Protectionism) يا د ساتنې پالیسي ورځ په ورځ زیاتېږي. د دغې ستونزې د اوارولو لپاره د سارک غړي هېوادونه غونډې کوي، د ستونزو په لارو چارو غور کوي او هڅه کوي، چې داسې پرېکړې وکړي، چې نه يوازې دوی سره د اقتصاد په چټک پرمختگ کې مرسته وکړي، بلکه د سارک غړو هېوادونو تر منځ اقتصادي

واټن هم کم کړي. د سارک

هېوادونه په خپل منځ کې د همکارۍ او همغږۍ لمن ورځ په ورځ پراخوي. د دوی ډېرې هڅې د ټکنالوژۍ رواجول، د اقتصادي پرمختگ چټک کول، د معلوماتو خپرول، د ټولنيزو ستونزو له منځه وړل، د نشه يي توکو او ترهگرۍ له منځه وړل دي.

اما په دې ټولو کې، د سارک د پام وړ دنده، د سوداگريزو مرستو او همغږۍ ډېرول دي. د سارک په ټولنه کې د اقتصاد، سوداگرۍ، صادراتو او وارداتو موضوعگانو ته د لومړيتوب په سترگه کتل کېږي.

په دې اساس د سارک سازمان د سارک سازمان د گاونډيتوب د روابطو په ساتلو، د غړيو هېوادونو د ملي حاکميت، ځمکنۍ بشپړتيا، خپلواکي، يو د بل په کورنيو چارو کې د نه لاس وهنې د دوگوني او څوگوني اقتصادي اړيکو پراختيا، د فقر او وروسته پاتې والي له منځه وړلو، د سيمه ايزو مناسباتو او همکاريو پياړتيا او د ازادې سوداگرۍ د پراختيا لپاره رامنځته شو.

که څه هم تر ۱۹۹۵ م کال پورې د سارک غړو هېوادونو تر منځ سوداگري د نړۍ د سوداگرۍ پنځه (۵) سلنه برابره وه، خو بيا هم د سارک له خوا د ساپټا ((SAPTA) منځ ته راتلل د سارک د ټولني ريښتيني پيل بلل کېږي.

د سارک اهداف د هغه د اساسنامې پر بنسټ په لاندې توگه دي:

1: د سويلي اسيا د اوسېدونکو د ژوند د کچې لوړوالی او د هغوی لپاره د ژوند اسانتياو برابرول.

2: د اقتصادي ودې گړندي کول، په سيمه کې ټولنيزې او کلتوري پراختيا او د ټولو وگړو لپاره د دې زمينه برابرول، څو د خپل ټول توان څخه استفاده وکولای شي.

3: د سويلي اسيا د هېوادونو تقويه، پرمختگ، پر ځان باوري او متکي کېدل.

4: د غړيو هېوادونو تر منځ د مسايلو په هکله هر اړخيزه اعتماد درلودل.

5: په اقصادي، اجتماعي، کلتوري، تخنيکي او ټکنالوژيکي برخو کې دوه اړخيزه مرستې، همکاري او پراختيا.

6: د مخ پر ودې هېوادونو سره همکاريو ته وده ورکول.

7: د غړيو هېوادونو ترمنځ د مشترکو گټو په هکله د همکاري پياوړتيا د نړيوالو کنفرانسونو له لارې.

8: د هغو نړيوالو او سيمه ييزو سازمانونو سره همکاري کول، چې ورته موخې تعقيبوي.

د سارک په سازمان کې د غړيتوب شرايط:

د دې سازمان د غړو په توافق دا شرط دی، چې يو هېواد د دې سازمان په کومه برخه کې بايد غړيتوب ترلاسه کړي اوکه نه؟ دوهم، هغه هېواد چې غواړي د دې سازمان غړي شي بايد په سويل يا سويل ختيځ کې موقیعت ولري.

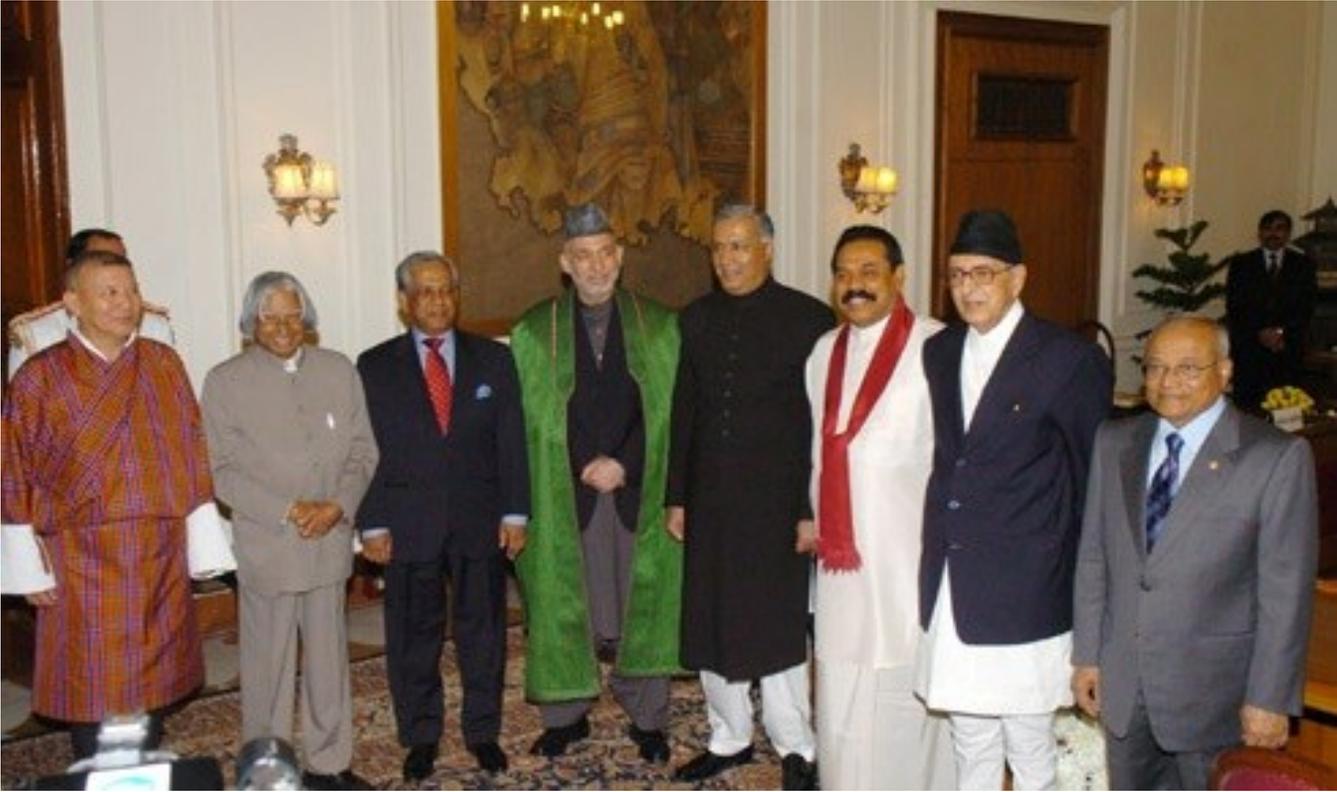
د سارک ټولني کاري تگلاره:

د سارک ټولنه د ۱۹۸۵ م کال راپدې خوا هرکال يا هر دوه کاله وروسته غونډه کوي، چې لومړنی ناسته يې د ۱۹۸۵ م کال په پای کې د ډاکا په ښار کې وشوه. دغه غونډه د غړو هېوادونو د مشرانو په راتولېدو د غړو هېوادونو د ښارونو څخه په يو ښار کې کېږي. د سارک ټولنه په خپل تشکيل کې دولس (۱۲) کاري او تخصصي ډلې لري، چې هره يوه يې په خپلو غونډو کې په اړونده راولاړو شويو ستونزو غږېږي او د اوارولو هڅې يې کوي.

د سارک سازمان جوړښت :

۱- اعيانو (مشرانو) مجلس : د سارک د مشرانو تر منځ ناسته تر ټولو مهم او عمده رول په غاړه لري،

چې د سازمان اهداف او راتلونکي غونډې د دې مجلس لخوا ټاکل کېږي. د مشرانو جلسه په کال کې يو

۲- د وزیرانو شورا: دغه شورا د غړیو هېوادونو د بهرنیو چارو له وزیرانو جوړه شوې ده، چې د بیا کتنې او پرمختګ د سیاست د همکاريو د نوې حوزې د جوړېدو د اړتیا په وخت کې د نویو پلانونو پلي کولو په هکله تصمیم نیول او نورې عمده دندې په غاړه لري.

۳- دایمي کمېټه: نوموړې کمېټه د غړو هېوادونو د بهرنیو چارو د لوړپوړو چارواکو څخه جوړه ده. دغه کمېټه کولای شي په خپل جوړښت کې وړې کاري کمېټې جوړې کړي.

په دې کمېټې کې د دوو څخه تر اوو پورې غړي هېوادونه ګډون کولای شي.

۴- سکرتریت: د سارک سیمه ییز سازمان د 1987 م کال د جون په ۱۶ نېټه د نیپال په پلازمېنه کې رامنځته شو، چې د اجرايوي فعالیتونو سربېره، په غونډو کې د خدماتو سرته رسول او هم د سارک اونورو نړیوالو سازمانونو سره د اړیکو جوړولو مسؤلیت په غاړه لري.

د سکرتریت کلنی بودیجه د غړیو هېوادونو لخوا د یو منل شوي پلان له مخې ترسره کېږي.

د سارک موافقت نامې :-

سافټا (SAFTA): د سارک د رامنځته کولو د لومړیو ژمنو څخه وروسته داسې فکر کېده، چې دهغه مقدماتي کارونه تر ۲۰۰۱ م کال پورې پای ته ورسېږي او د سافټا تړون عملي بڼه غوره کړي، مګر حقیقت دا دی، چې تراوسه د سارک په حوزې کې یو ګډ بازار نه دی رامنځته شوی او د شعار په بڼه پاتې دی. سربېره پر دې، د سافټا په تړون کې وړاندوینه شوې وه، چې د سارک د حوزې غړي هېوادونه به تر ۲۰۲۰ م کال پورې د اروپا په شان په یو اقتصادي اتحاد بدل شي، مګر د سارک اصلي غړو هېوادونو ترمنځ پرتو ستونزو ته په کتو سره به د دغو موخو ترلاسه کول د تمې څخه لرې وي.

سایپټا (SAPTA): د 1993 م کال په لومړیو کې د سارک غړیو هېوادونو یوه سوداګریزه موافقه ترسره کړه هغوی په ډېر احتیاطي ډول د سارک د سوداګرۍ د ترجیح (سایپټا) ترعنوان لاندې یوې موافقتنامې ته سره ورسېدل خو دغې اتحاديې کوم پرمختګ ونکړ. څرنګه، چې معلومیږي د سوداګرۍ لویه برخه د دې اوو هېوادونو ترمنځ په غیر رسمي او نه ثبتېدونکي ډول ترسره کېږي، د مطالعاتو څخه داسې ښکاري، چې سایپټا (SAARC Preferential Trade Area) ونه شو کړای، چې یو قوي اقتصادي بلاک رامنځته کړي.

د سارک راتلونکي :- سارک د سویلي اسیا د اقتصادي او سوداګریز سازمان په توګه تر اوسه یوه کامیابه تجربه د ځان څخه نه ده ښودلې او شرایطو ته په کتو سره داسې نه ښکاري، چې په نږدې راتلونکو کلونو کې به یو کره تغیر د غړیو هېوادونو ترمنځ په اقتصادي او سوداګریزو مناسباتو کې رامنځته شي. په دې هکله یو غالب شک دا دی، کچېرې هریو د غړیو هېوادونو څخه په خپلو روانو سوداګریزو معاملاتو او هم د سارک د غړیو څخه پرته د نورو هېوادونو سره په اړیکه کې پاتې شي نو د سارک هغه موخې چې په پام کې یې دي تر لاسه کولای نه شي.

د سارک غړي هېوادونه سره له دې، چې دغه سازمان د خپل ملي اقتصاد او سوداګرۍ د پراختیا لپاره اړین بولي خو په دې باور نه لري، چې د سارک په مت دې دوی خپلو اړتیاو ته مثبت ځواب ووايي له همدې امله د سارک د غړیو څخه بهر سوداګریزې منطقي ته پاملرنه زیاته شوه.

د سارک غري هېوادونه د اقتصادي او ترانزيتي خنډونو د نفوس زياتوالي، د منابعو، سرمايي، د داخلي او خارجي ستونزو سره لاس او گروپوان دي. دغه هېوادونه د څو اړخيزو اقتصادي پراختيا په رابطه بايد وکولای شي، چې دغه همکاري نهادينه کړي او په پای کې د نورو سازمانونو په څير د سيمي ټولې سياسي ستونزې حل کړي.

سارک د ملگرو ملتونو او نورو نړيوالو مرسته کونکو سازمانونو سره پراخه همکاري لري.

نوموړي هېوادونه کولای شي، چې د يو بل له تجربو څخه په گټې اخستني سره په سيمه کې امنيتي ننګونې له منځه يوسي؛ ځکه د سيمي ثبات په نړۍ کې د امنيت د ټينګښت لاملونه برابر وي او د بشریت د پايښت لامل گرځي.

د دې سازمان غري هېوادونه بايد د وروسته پاتې هېوادونو په ځانگړي ډول د افغانستان پر وړاندې د پرتو اقتصادي او سياسي ستونزو په اوارولو کې ډېره همکاري وکړي او هم بايد زمونږ گاونډي هېوادونه د افغانستان په کورنيو چارو کې د لاس وهنې پر ځای د دې هېواد په امنيت او ثبات کې پراخه ونډه واخلي، ځکه د دې هېواد امنيت د ټولې سيمي په خاصه توگه د گاونډيو په گټه دي او هم د دې هېواد پرمختگ او پر ځان بسيا کېدل د ټولو غړيو هېوادونو د اقتصادي ودې سبب کېدای شي.

زموږ د سيمي پر وړاندې نورې پرتې ننګونې لوړه، بيکاري او د هوا بدلون دي، که چيرې په دې اړه گډ کار و نه کړو، نو له شک پرته، چې زموږ سيمه به د بڼې راتلونکې زيری له ځان سره و نه لري.

ماخذونه :

www.saarc-sec.org

www.thehindu.com

www.wikipedia.com

www.nation.com

www.bhutanobserver.bt

www.cottonbangladesh.com

داسې معلومېږي کچيري د سارک غري هېوادونه او کوم هېوادونه چې د سارک د ناظر غړيتوب لري که دوی وغواړي او همکاري وکړي نو کولای شي دا سازمان د سيمي د يو پياوړي او موثر سازمان په توگه تبديل کړي.

پای

د سارک ټولني د پيل څخه شا او خوا (۲۷) کاله تېرېږي، چې په دې ترڅ کې د ټولني برياليتوبونه او لاسته راوړني د هيلو څخه ډېرې کمې وې. د دې ټولني د ناموثريت دليل په تيرو کلونو کې د پاکستان او هندوستان ترمنځ د سياسي اړيکو خرابوالی گڼل کېږي. ډېر ځله په دغه غونډه کې د سوداگريزو مسايلو پر ځای سياسي شخړو او سيمه ايزو نا اراميو بحثونو ته ځای ورکړل شوی، نو په همدې اساس د سارک ټولنه په اقتصادي او سوداگري چارو کې د خنډونو سره مخ ده. د سارک ټولني ته اوسنی چلنج په سيمه کې د لوړې د له منځه وړل دي او د همدې ستونزې د اوارولو لپاره د سارک غري هېوادونه خپلمنځي همکاري ته تر هرڅه لمریتوب ورکوي. د يادولو وړ ده، چې د سارک سازمان غري هېوادونه گډې گټې او گډې ننګونې لري په دې سيمه کې چيرته، چې د سارک هېوادونه دي ستر فرصتونه شته ځکه، چې په يادو سيمو کې ستره انرژي پرته ده، روزل شوي او په کار پوه ځوانان لري، چې د بڼه ځواک ځوانان او ستر نوښتونه يې رامنځته کړي دي، له دې امله ټول دغه هېوادونه بايد په گډه سره له دغو فرصتونو څخه د خپلو هېوادونو او خپلو خلکو په گټه کار واخلي.

وزارت تجارت و صنایع در تلاش به دست آوردن عضویت سازمان تجارت جهانی است

دولت افغانستان می خواهد، عضویت سازمان تجارت جهانی را پیش از فرا رسیدن سال 2014 میلادی به دست آورد.

محترم مزمل شینواری معین وزارت تجارت و صنایع کشور در ورکشاپ که به مناسبت معرفی سازمان تجارت جهانی یا WTO دایر گردیده بود، گفت هفتم دسامبر سال جاری هیئت متشکل از نماینده گان چهار ده وزارت که وزارت تجارت در رأس آن می باشد، به کشور سویس جهت انجام دور سوم مذاکرات با مسئولین سازمان تجارت جهانی برای عضویت افغانستان در این سازمان سفر می کنند. در حال حاضر حدود 157 کشور عضویت این سازمان را داشته و سی کشور دیگر نیز به حیث ناظر مشمول این سازمان هستند، که افغانستان نیز جزء کشورهای ناظر این سازمان محسوب میشود.

اقای مزمل شینواری گفت : ما سخت درتلاش به دست آوردن عضویت سازمان تجارت جهانی قبل از فرا رسیدن سال 2014 هستیم.)

محترم شینواری می افزاید، که با عضویت افغانستان در این سازمان بسیاری از مشکلات تجاری کشور حل می شود و جذب سرمایه گذاری ها، اشتغال زایی و در نتیجه بهبود اقتصاد از فواید عضویت کشور در این سازمان است.

معین وزارت تجارت همچنان می افزاید، که پاکستان عضویت این سازمان را دارد و با عضویت افغانستان مشکلات ترانزیتی افغانستان و پاکستان نیز حل خواهد شد.

محترم شینواری افزایش گمرکات کشور، افزایش

تولیدات داخلی و طرح قوانینی در عرصه های تجارت بین المللی، سرمایه گذاری و زراعت را از جمله شروط مهم برای عضویت کشور در این سازمان بیان کرده و می گوید، که علاوه بر اینکه بر ارتقای ظرفیت در عرصه های مختلف تلاش می کند، این وزارت مسوده بیست قانونی را در عرصه های مختلف تجارت کشور آماده کرده است.

به گفته محترم مزمل شینواری، اگر افغانستان بتواند عضویت سازمان تجارت جهانی را کسب نماید، بسیاری از مشکلات ترانزیتی و از جمله مشکلاتی که با پاکستان دارد، به راحتی حل خواهد شد.

همچنان کسب عضویت در این سازمان، ضمن اینکه تولیدات صنعتی داخلی را افزایش خواهد داد، سرمایه گذاران داخلی و خارجی را نیز تشویق خواهد کرد تا در افغانستان سرمایه گذاری کند.

معین تجاری افزود اگر یک کشور بوسیله صادرات خود به افغانستان صدمه وارد کند، ما با داشتن عضویت در این سازمان، میتوانیم جلو چنین صادراتی را بگیریم.

سازمان تجارتی جهانی که یکصد و پنجاهفت کشور عضو دارند، یک نهاد بین المللی است، که برای بهبود تجارت آزاد و تشویق کشورها در راستای توقف تعرفه های وارداتی و سایر موانع کار می کند.

این سازمان قواعد تجارت بین الملل را نظارت، از موافقتنامه های تجارت آزاد مراقبت و منازعات تجارتی بین دولتها را حل و فصل مینماید.

گفتنی است، که پیش از این در 14 دسامبر 2004 درخواست افغانستان مبنی بر شمولیت افغانستان به حیث ناظر در این سازمان، پذیرفته شده بود.

مزایای عضویت در سازمان تجارتی جهانی

تجربه نظام تجارت چند جانبه که از سوی سازمان تجارت جهانی تنظیم میگردد نشان داده، که تمام کشورهای عضو از مزایای مربوط به این سازمان بهره مند می شوند و هر کشور دستا آورد های در این زمینه داشته است. عضویت در سازمان تجارت جهانی باعث می شود تا:

__ مصارف زنده گی کاهش یافته و معیارهای زنده گی بهبود یابد.

__ منازعات حل گردیده و مناقشات تجارتی کاهش یابند.

__ رشد اقتصادی و فرصت های کاری به میان آیند.

__ مصارف مربوط به فعالیت های تجاری در سطح بین المللی کاهش یابد.

__ حکومتداری سالم تر غیب گردد.

__ کشورها رشد و انکشاف نمایند.

__ کشورهای ضعیف فرصت بیان نظریات داشته باشند.

__ محیط زیست و صحت حمایت گردد.

__ صلح و ثبات تامین شود.

مزایای عضویت در سازمان تجارتی جهانی برای افغانستان

سازمان تجارت جهانی تلاشهای کشورهای رو به انکشاف مانند افغانستان را، ارج گذاری می نماید و این کشورها را من حیث کشورهای رو به انکشاف یا کشورهای کمتر انکشاف یافته طبقه بندی نموده است. افغانستان در بین کشورهای کمتر انکشاف یافته محسوب می شود. اضافه تر از دو سوم کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی از جمله ممالک رو به انکشاف یا کمتر انکشاف یافته اند.

بسیاری از این کشورهای بعد از الحاق به سازمان تجارت جهانی، میزان بلند سرمایه گذاری ها و صادرات را شاهد بوده اند. در سال 2007 کشورهای رو به انکشاف و یا کمتر انکشاف یافته شاهد پنج درصد افزایش در سطح شان بودند در حالیکه رشد تجارت کشورهای انکشاف یافته تنها 1.2 درصد بوده است.

دلیل دیگری که افغانستان باید به سازمان تجارت جهانی ملحق گردد این است، که این کشور محاط به خشکه است. بعد از عضویت در این سازمان، اموال و وسایط نقلیه افغانستان حق انرا خواهند داشت تا بدون کدام موانع یا تاخیر از طریق مسیر های مناسب در قلمرو سایر کشورهای عضو، ترانزیت نمایند. هیچ گونه فیس غیر موجه و یا اقدام غیر مناسب در برابر تجارت ترانزیتی و وسایط نقلیه افغانستان وضع نخواهد شد. این یک حق تضمین شده است که نظریه قوانین سازمان تجارت جهانی از آن حفاظت و حمایت خواهد شد.

تمام کشورهای همجوار و شرکای عمده تجارت افغانستان عضو این سازمان اند و یا هم خواهان کسب عضویت در این سازمان هستند. پاکستان، هندوستان، چین، ترکیه، قرغزستان، عربستان سعودی و کشورهای خلیج از اعضای سازمان تجارت جهانی به شمار میروند. ایران، ازبکستان، تاجکستان و قزاقستان خواهان عضویت در این سازمان اند. ترکمنستان گامهای مقدماتی را به منظور ارایه درخواستی کسب عضویت روی دست گرفته اند.

استفاده از قواعد تجاری _ به جز قواعد شرکای عمده افغانستان، منافع کشور را تامین نخواهد کرد. بنابراین، برای افغانستان نهایت مهم است تا عضویت این سازمان را حاصل کند، تا باشد، که تجارت بین افغانستان و شرکای تجاری آن تحت قواعد و مقررات هماهنگ و منسجم صورت گیرد.

دست آوردهای عمده افغانستان در زمینه کسب عضویت سازمان تجارت جهانی در ذیل خلاصه شده است:

نومبر 2004: دولت جمهوری اسلامی افغانستان جهت الحاق با سازمان تجارت جهانی درخواست خویش را ارایه کرد.

دسامبر 2004 سازمان تجارت جهانی به افغانستان موقف عضویت ناظر را اعطا کرد.

دسامبر 2004 سازمان تجارت جهانی برای افغانستان گروه کاری ایجاد نمود.

مارچ 2009 دولت جمهوری اسلامی افغانستان یاد داشت پیرامون رژیم تجارت خارجی خویش را به سازمان تجارت جهانی ارایه کرد.

سال 2010: افغانستان پروسه پیشرفت سوی الحاق با سازمان تجارت جهانی را سرعت بخشید. دولت اسلامی افغانستان یک پلان تقنینی اصلاحی را تهیه و کار تهیه پیشنهاد نخست دسترسی بازار برای اموال و خدمات را آغاز کرد.

جنوری 2011 دولت جمهوری اسلامی افغانستان پاسخ ها را به سوالات اعضاء سازمان تجارت جهانی ارایه نمود.

جون 2012 دولت جمهوری اسلامی افغانستان پیشنهاد نخست دسترسی برای اموال را به سازمان تجارت جهانی ارایه کرد.

جون 2012 سازمان تجارت جهانی برای افغانستان جلسه دوم گروه کاری را دایر کرد.

جولای 2012 سازمان تجارت جهانی برای افغانستان جلسه نخست گروه کاری را دایر کرد.

اکتوبر 2012 دولت جمهوری اسلامی افغانستان پاسخ ها را به سوالات سازمان تجارت جهانی ارایه نمود.

جلسه محو خشونت علیه زن در وزارت تجارت و صنایع دایر گردید

خشونت نسبت به زنان پدیده جدید نبوده و از پیشینه تاریخی برخوردار است، اما میتوان گفت توجه به آن به عنوان مساله ای اجتماعی مقوله جدید است.

بیست و پنجم نوامبر روز جهانی رفع خشونت علیه زن است. خشونت علیه زنان معضلی است جهان شمول به هنگام جنگ و آوارگی، در خانه و در جامعه.

از آن جا که اشکار است، در دین مقدس اسلام زن و مرد از حیث انسانی و تکلیف اجتماعی برابر است، هیچکدام بر دیگری برتری ندارد، هر دو مخاطب یایهالناس و ایهاالمومنون است.

و نقش مثبت و منفی زنان را ذکر کرده و حتی زنان را ستوده که در شرایط ناهموار، در جامعه از حق دفاع کرده است.

در جلسه که به مناسبت محو خشونت علیه زن در وزارت تجارت و صنایع دایر گردیده بود اشتراک کنندگان بر محو هر نوع خشونت علیه زن تاکید کردند.

در آغاز محترم صدرالدین سحر معین اداری و مالی وزارت تجارت و صنایع سخنرانی کرده گفت، زنان و مردان در خلقت باهم برابر اند و امتیازی در حقوق ذاتی بریکدیگر ندارند و تفاوت فیزیکی به معنی تفاوت حقوقی نیست.

معین صاحب سحر افزود، زنان همانند مردان حق آزادی بیان، حق ازدواج، حق زندگی، حق رای دادن

و سایر حقوق را دارند. معین صاحب از افزایش خشونت علیه زن یاد آوری کرده و از همه اقشار جامعه، مسولین دولتی، علما دین، رسانه ها خواست، تا در محو این پدیده شوم مشترکا مبارزه نمایند.

درین جلسه محترمه حسنیه مخلص رییس هماهنگی و ارتباط امور ولایات وزارت زنان بیانیه وزیر صاحب امور زنان حسن بانو غنضفر را به خوانش گرفت

وزیر صاحب‌ده در بیانیه خود نیز بر محور خشونت علیه زن تاکید کرده و آگاهی به مردم از طریق رسانه ها را یک نیاز مبرم برای محور این پدیده عنوان کرد.

وزیر صاحب‌ده در بیانیه خود افزوده بود، که وزارت امورزنان در راستای تامین حقوق زنان گام های مهمی برداشته که از جمله کمپاین ها محور خشونت علیه زن در سراسر کشور برگزار شده و در آینده نیز به راه انداخته خواهد شد.

در اخير محترمه فایقه کندهاری امره جندر وزارت تجارت و صنایع جایگاه زن را در اسلام توضیح داده گفت : امروز در خانه که پسر تولد میشود همه خوش میشوند و برعکس بر تولد دختر ناخوش درحالیکه دختر رحمت است و پسر نعمت است از نعمت پرسان میشود اما از رحمت نمیشود.

امره جندر درین مورد بعضی از احادیث و داستان های اسلامی را ارایه داشته افزود، با آنکه جامعه امروزی مقام زن را نادیده گرفته اما پیامبر اکرم ص چهارده صد سال قبل از امروز فرموده اند، بهشت زیر پای مادران است.

به اساس تازه ترین گزارش ها طی هفت ماه سال ۱۳۹۱ ه ش چهار هزار قضیه خشونت علیه زن در کمیسیون مستقل حقوق بشر ثبت شده اند.

وزارت امور زنان میگوید، در شش ماه اول سال روان هجری شمسی بیش از ۳۵۰۰ موارد خشونت علیه زن در مرکز و ولایات کشور ثبت شده است.

د لسيزو جگړو له امله د افغانستان د نهايي محصول توليد بيخ بنسټ له منځه ولاړ، چې اکثره توليد کوونکي يې دې ته اړ کړه، څو نيمه پای ته رسيدلي توليدات پاکستان ته د نهايي محصول لپاره انتقال کړي غالی د صادراتو لپاره توليد کړی. د دې سکتور د ودې لپاره بايد افغانستان د نهايي محصول د توليد وړتيا ولري. په مزار کې د نهايي توليد يوه فابريکه پرانيستل شوی ده خو يوه فابريکه نشي کولای په زیاته پيمانه توليد وکړي څو د ټولني وگړو ته بسنه وکړي، د غاليو سکتور مخي ته بله ننگونه د اومه موادو عرضه ده، د کورني مالوچو (پنبو) او د نورو اومه موادو د سرچينو د خرابوالي له امله په اوسط توگه د دغه سکتور ۵۳٪ اومه مواد واردېږي (په ځانگړی توگه له پاکستان څخه).

د باکيفيت مناسب او پر وخت موادو (پنبه، تار) موندل، يوه بله ستونزه گڼل کېږي. د اومو موادو واردول د ترانسپورت او گمرک مصارف له ځانه سره لري، چې پر نهايي قېمت اغېزه کوي، له بلې خوا کيفيت يې هم تر سوال لاندې دی. د غاليو سوداگر وايي، چې د غاليو انتقال د هوا له لارې يو اقتصادي کار ندی، ځکه هوايي کارگو ځای کم او لگښت يې زيات دی.

د افغانستان تر ۹۰٪ زیاته غالی د پاکستان له لارې نورو مارکېټونو ته صادريږي، د پاکستان له لارې حمل مصارف اوچت وړي او زيات وخت هم نيسي. د گمرکاتو کمزوري او بيروکراتيکه اداره د غاليو سوداگرانو، صادرونکو او واردونکو لپاره بله ستونزه او ننگونه ده.

په افغانستان کې د غالیو صنعت

په افغانستان کې د غالیو بازار ، گواښونه او فرصتونه

د غالیو صنعت د افغانستان له دودیزو صنعتونو څخه دی، په هېواد کې د کلونو جگړو سره سره د غالیو اوبدلو مهارت او کاري ځواک اوس هم په افغانستان کې په موثره توګه شته. د غالیو سکتور د هېواد په سوداګرۍ کې یو مهم رول لوبولای شي او د صادراتو زیاتوالي لپاره یو مهم تولید بلل کېږي. د غالیو صنعت د سوداګرو تر څنګ د کلیوالو (په ځانګړې توګه میرمنو) لپاره هم د عاید یوه ښه سرچینه ګڼل کېږي.

افغانستان د باکیفیته لاسي غالیو یو مخکښ هېواد دی. غالی د افغانستان د صادراتو تر ټولو لوی رقم ګڼل کېږي، چې په ۲۰۰۵ کال کې ۱۴۰ میلیون ډالرو ته رسیده، د دغه تولید ۹۰٪ پاکستان کې پلورل کېږي، چې بیا د هغه ځای څخه په پرچون او عمده توګه په نړیوال مارکېټونو کې خرڅېږي. د غالیو غیچې کول او پرمینځل تقریبا په بشپړه توګه په پاکستان کې کېږي. د افغاني غالیو د تجارتي نوم پیاوړتیا لپاره اړینه ده، چې غالی دننه په افغانستان کې غیچې او پرمینځل شي نه په پاکستان کې، د پاکستان د غالیو صادراتو ۶۰٪ له افغانستان څخه سرچینه اخلي.

بنځینه سوداګري د ودې په حال کې

د سوداګرۍ په بیلابیلو برخو کې افغان سوداګرو بڼځو د شپږ ملیونو ډالرو په ارزښت پانګه اچونه کړې. په هېواد کې له پانګې اچونې څخه د ملاتړ اداره (آیسا) د میرمنو د سوداګرۍ د پراختیا په هکله وایي، چې د شپږ ملیونو ډالرو په ارزښت، د میرمنو له خوا پانګه اچول شوې او شرکتونه جوړ شوي، څه باندې پنځه سوه میرمنې په هغو کمپنیو کې برخه لري او په رهبري پلاوي کې شاملې دي، چې له دغې ادارې سره ثبت دي. دغو سوداګرو میرمنو په خپلو هڅو سره هم د خپلو کورنیو او هم د دې هېواد په اقتصادي وده کې مهم رول لوبولای دی. په افغانستان کې له پانګې اچونې څخه د ملاتړ اداره وایي، په پام کې لري، چې سوداګرو میرمنو ته د روزنیزو پروګرامونو د عملي کولو تر څنګ په کابل او ولایتونو کې د سوداګرو میرمنو د لاسي صنایعو نندارتونونه هم پرانیزي.

په عین حال کې د بڼځو چارو وزارت هم په سوداګریزه برخه کې د دې ډول روزنیزو پروګرامونو د عملي کولو هرکلی کوي او وایي، چې سوداګرې میرمنې جدي مرستو ته اړتیا لري. کله چې لس کاله پخوا میرمنو په بیلابیلو ټولنیزو چارو کې په کار پیل وکړ، د میرمنو د سوداګرۍ چارې یو څه کمزورې او کمزورې وې، خو د وخت په تېرېدو سره دغه چارې پرمختللي او ګړندی شوي او په دې برخه کې زیات شمېر نورو میرمنو هم لېوالتیا پیدا کړه او دغې چارې ته یې مخه کړه، سوداګرو میرمنو په بیلابیلو تولیدي برخو لکه: لاسي صنایع، دغالیو اوبدل، د چرګانو روزل، زراعت، مالداري، ماهي روزل او داسې نورو کارونو لکه: نانګه اچونه

که څه هم د دغه سکتور لپاره باید زیات کار وشي، د افغانستان د غالیو سکتور بڼه فرصتونه لري. افغان غالی او منسوجات په نړیواله کچه بڼه منظر لري. غالی په افغانستان کې یو عنعنوي لاسي تولید ګڼل کېږي، چې شتمن تاریخ او بېلابېل باکیفیته ډیزاینونه هم له ځانه سره لري. افغان لاسي غالیو ته په ترجیحي توګه سره د نړۍ د غالیو غوره واردونکو هېوادونو (د امریکا متحده ایالات او اروپایي اتحادیه) له خوا د ګمرکي محصول د نه اخستنې امتیاز هم ورکړ شوی دی.

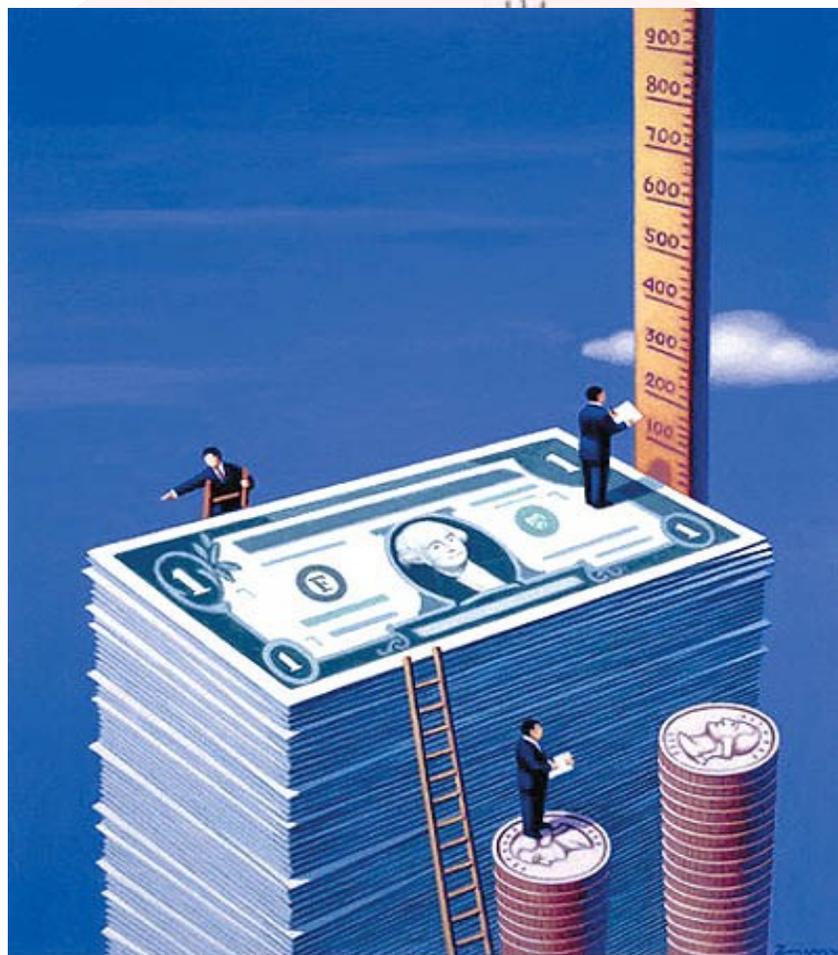
افغانستان دا وړتیا لري، چې د یوه غښتلي مارکیټینګ کمپاین سره خپل د غالیو نړیوال منظر پیاوړی کړي او هغه انډېبنې، چې پدې اړه موجودې دي له منځه یوسي او د افغاني غالیو لپاره لېوالتیا زیاته کړي. د دغه صنعت لپاره د اومه موادو لپاره تقاضا زیاته شوې ده او داسې وړاندوینه شوې، چې د اومه موادو تولید به دننه په هېواد کې زیات شي. لکه چې مخکې وویل شوه، اکثره افغاني غالی په پاکستان کې غیچي او پرېمنځل کېږي. پدې اړه زیاتو مرکو کې داسې ویل شوي، چې اکثره غالی اوبدونکي دي ته ترجیح ورکوي، چې که دننه په افغانستان کې د تولید اسانتیاوې وي نو غالی به په خپل هېواد کې تولید کړي. که څه هم د غالیو او منسوجاتو صنعت په افغانستان کې عنعنوي او د ټېټې ټکنالوجی کار دی، دغه سکتور اوس کولای شي، چې د نوي ماشینونو څخه خپل د تولیداتو کمیت او پلورل اوچت یوسي. د بېلګې په توګه د انټرنېټ څخه په ګټې اخستنې سره کولای شي، چې مارکیټینګ او پلورلو ته وده ورکولای شي. د کمپیوټر د CAD پروګرام په مرسته کولای شي چې بېلابېلې طرحې په مؤثره توګه جوړې کړي.

ځکه تر اوسه چې کوم نندارتونونه په هېواد او بهرنیو هیوادونو کې په لاره اچول شوي د افغان میرمنو لاسي صنایع او تولیدات پکې په نړیواله کچه ډېر ښه ځلیدلي، نو په کار ده، چې د ملي او کورنیو تولیداتو په لا پراختیا کې هڅه وشي چې ویاړ یې په ټولو پورې تړلی دی. انتقاد کوونکي وايي، چې د دې ستونزې د هواري لپاره دولت او خلکو ته په ګډه د کار کولو اړتیا ده. هغه ستونزې، چې سوداګري میرمنې ورسره لاس او ګرېوان دي: په بهرنیو نندارتونونو کې د لګښت د بودجې کموالی، د لوازمو نه لرل، لور ټکسونه، د دولتي ارګانونو لږه پاملرنه، د پورونو په لاس نه ورتګ او داسې نور هغه څه دي، چې ښځینه سوداګرو فعالیتونه یې ټکنې کړي دي. سوداګري میرمنې له دولتي او غیردولتي بانکونو هم هیله لري، چې دوی ته یوه اندازه پورونه ورکړي څو، لاسي او داسې نورو صنایعو تولیدات زیات کړي.

چې د دغو ټولو د ښه سمبالښت په مقصد اوس د سوداګرو میرمنو فدراسیون تر عنوان لاندې یوه ټولنه هم فعالیت لري، چې پکې د ځینو مخکښو میرمنو په زیار او زحمت افغاني کسبه کارې ښځې راغونډې شوي دي. دغه فدراسیون چې د ټول هېواد په کچه شاوخوا ۳۲ زره غړي لري، په بیلا بیلو لاسي صنایعو کې کار کوي. سر بیره پر دغو ټولو پرمختګونو یو شمیر ستونزې او ننگونې هم وجود لري، چې د سوداګرو میرمنو فدراسیون انتقاد ترې سر ټکوي او وايي، چې مرسته کوونکو ادارو ورسره اساسي مرستې نه دي کړي او د دوی لاسي صنایعو ته یې بازار نه دی پیدا کړی. د دې تر څنګ د دغه فدراسیون یو شمیر غړې شکایت کوي، چې میرمنې په خوارو لاسي صنایع جوړوي، خو ډېره ګټه یې نورو ته رسېږي او دغو تولیداتو ته میرمنې بازار نلري. په تېرو څو کالونو کې د افغان دولت او نړیوالې ټولني د هلوځلو په ترڅ کې افغانو میرمنو ته په سیاسي، اقتصادي او نورو برخو کې د ودې زمینه مساعده شوې ده، خو یو شمیر میرمنې انتقاد کوي، چې اکثره اسانتیاوې په ښارونو کې رامنځ ته شوي او د کلیوالو میرمنو په ژوند کې تراوسه پورې کوم ژور بدلون نه دی راغلی. نو ویلای شو، چې میرمنې کولای شي د ټولني په ټولو برخو کې په پوره وړتیا ونډه واخلي او د ډېرو ستونزو له ګاللو سره، سره بیا هم خپلو هڅو ته دوام ورکړي، خو له دوی سره د مرستې په خاطر باید اړوند چارواکي او نور بنسټونه پاملرنه وکړي.

بازار آزاد میتواند حل مشکلات جوامع دیموکراتیک باشد.

بازار آزاد کلمه است که به طور خلاصه تبادلات انجام شده در یک جامعه را توصیف می‌کند. هر تبادله در شرایط یک توافق دوجانبه و در عین حال داوطلبانه میان دو فرد یا دو گروه انجام می‌شود. این دو فرد یا گروه اموال یا خدمات اقتصادی را تبادله می‌کنند، برای مثال زمانی که شما کتاب را از کتاب فروشی به قیمت 100 افغانی می‌خرید، شما و فروشنده دو چیز را تبادله کرده‌اید. 100 افغانی داده‌اید و فروشنده، کتاب را به شما داده است یا اگر شما برای یک نهاد کار می‌کنید نیروی کار و تخصص کاری تان را به او داده‌اید و در عوض از نهاد مربوط معاش دریافت می‌کنید. هر دو طرف انتظار دارند که از انجام تبادله منفعت کسب کنند و هر دو نیز انتظار دارند که در آینده بتوانند تبادله را تکرار کرده یا بر هم زنند چرا که ممکن است انتظارات آنان برآورده شده یا نشده باشد. تبادله یا تجارت تنها به دلیل اینکه هر دو طرف سود می‌برند انجام می‌شود. اگر آنها انتظار کسب منفعت از انجام تبادله را نداشتند با انجام آن موافقت نمی‌کردند.

این دلیل ساده، بحث تجارت آزاد مرکانتیلیست‌های قرن شانزدهم اروپا را رد می‌کند. مرکانتیلیست‌ها معتقد بودند، که در هر تجارت و تبادله تنها یکی از طرفین، آن هم به زیان دیگری می‌تواند منفعت کسب کند. به عبارت دیگر هر تبادله یک برنده (استثمارگر) و یک بازنده (استثمار شونده) دارد. به راحتی می‌توان مغالطه این استدلال را درک کرد. تمایل و اشتیاق طرفین برای انجام تبادله به معنای این است که هر دو از انجام آن منفعت کسب می‌کنند. در تئوری بازی‌ها نیز وضعیت برد. بردن یا باختن با جمع مثبت نیز مد نظر قرار گرفته که گویای همین واقعیت است.

اما باید دید چگونه هر دو طرف تبادله منفعت کسب می‌کنند؟ هر فرد به طور جداگانه و در عین حال متفاوت اموال یا خدمات مورد تبادله را ارزشگذاری و چشم‌انداز متفاوتی از انجام تبادله در ذهن خود دارد. دو عامل مهم توافق لازم برای انجام تبادله را تعیین می‌کنند، اول اینکه هر یک از طرفین مال و یا شی را چگونه قیمت گذاری می‌کنند و دوم مهارت‌های چنه زنی هر یک از آنها، بطوری مثال چند افغانی برای تبادله یک کتاب باید پرداخت شود. واژه تبادله، قیمت را تعیین می‌کند، که این قیمت سرانجام از طریق اینکه چه تعداد کتاب در بازار موجود است و خریداران چگونه این کتاب‌ها را قیمت گذاری می‌کنند تعیین می‌شود، به عبارت دیگر قیمت توسط عرضه و تقاضا تعیین می‌شود. بالفرض یک عرضه مشخص برای یک شی در صورتی که ارزش ذهنی این کالا نزد خریداران افزایش یابد تقاضا

برای این شی افزایش خواهد یافت در نتیجه پول بیشتری برای خرید آن پرداخت خواهد شد و قیمت شی افزایش خواهد یافت و برعکس. پس بازار یک آرایش ساده نیست بلکه نشان دهنده یک شبکه پیچیده از تبادلات است، در جوامع اولیه تبادلات به صورت مستقیم صورت میگرفت، دو فرد دو شی مورد نیاز خود را به صورت مستقیم داد و ستد میکردند، مانند لوبیا در مقابل گندم، اما همگام با توسعه مرحله به مرحله جوامع و بازارها امکان تبادل غیر مستقیم نیز در میان افراد فراهم و به این ترتیب پول ایجاد شد پول انجام تبادلات را آسان تر ساخت و اجازه داد که در مقابل نیروی کار یک کارگر به او صرفاً از اموال تولیدی پرداخت نشود.

بازارهای فعلی آنها به صورت شبکه‌های گسترده با استفاده از پول در دسترس همگان قرار دارند. هر فردی در زمینه تولید یک شی متخصص و بهترین است و به راحتی میتواند مال خود را در سرتاسر جهان به فروش برساند و این همان سیستم بازار آزاد است، که این امر را امکان پذیر میسازد. بازار آزاد همچنین به تجاران اجازه میدهد، تا سرمایه خود را به منظور کسب منفعت در سراسر جهان به کار بندازند و وارد تجارت آزاد شوند. از این طریق پس‌انداز کنند و پس‌انداز و سرمایه‌گذاری آنها باعث توسعه اموال و سرمایه‌ای شده و بهره برداری و معاش کارگران را افزایش دهد، بنابراین وضعیت زندگی کارگران نیز بالا میرود، این بازار آزاد رقابتی نوآوری‌های تکنولوژیک را نیز تحریک میکند که این امر به نوآوران اجازه میدهد، تا با استفاده از روش‌های جدید رضایت خاطر مستهلکین را افزایش دهند.

نظام بازار آزاد باعث افزایش تولید میشود و استثمار در بازار آزاد اتفاق نمی‌افتد. بازار آزاد زمینه لازم را برای حضور تجاران فراهم میکند و هیچ مبادله‌ای به صورت اجباری صورت نخواهد گرفت.

در این حال نه تنها سرمایه‌گذاری افزایش مییابد بلکه سیستم قیمت‌ها، انگیزه‌های بازاری برای کسب سود و زیان و تولید نیز در مسیرهای مناسبی قرار میگیرند. این شبکه پیچیده میتواند

همه بازارهای جهان را به هم مرتبط سازد. اما روتبارد (Murrat Rothbard) اقتصاد دان مکتب اتریشی می‌گوید «تبادلات لزوماً به صورت آزادانه انجام نمیشوند. بسیاری از آنها نه تنها اختیاری و داوطلبانه نبوده بلکه اجباری هستند. اگر یک دزد شما را مجبور به دادن پول به او کند، پولی که شما به وی میدهید بلکه گویا يك تبادل اجباری است و نه داوطلبانه، بنابراین او به مصرف شما سود خواهد کرد؟ و این دزدی است نه پروسه‌ی در بازار آزاد و در واقع همان چیزی است که مرکانتیلیست‌ها میگویند. به طوری مثال همانگونه که داگلاس نورث میگوید اگر چارچوب نهادی حاکم بر جامعه به دزدی امتیاز دهد، در این صورت هیچ کس به دنبال ایجاد سازمان‌های مجاز برای انجام فعالیت‌های خود آن‌هم از طریق بازار نخواهد بود و در مقابل، اگر چارچوب نهادی به فعالیت‌های تجاری امتیاز دهد، سپس سازمان‌هایی به وجود خواهند آمد که فعالیت‌های مولد را به کار خواهند گرفت» در این صورت هرگز نهادهای لازم برای بازار به وجود نخواهد آمد.

چنانکه مشخص است نظام بازار آزاد باعث افزایش تولید میشود و استثمار در بازار آزاد اتفاق نمیافتد. بازار آزاد زمینه لازم برای حضور سرمایه داران را فراهم می‌کند و هیچ تبادله به صورت اجباری انجام نخواهد گرفت. اما باید دید تبادله اجباری در کجا صورت می‌گیرد؟ این اجبار در بلند مدت منجر به کاهش سرمایه‌گذاری، بهره‌برداری و در

نهایت تولید کل اقتصاد خواهد شد و به عبارتی یک بازی با جمع منفی به وجود خواهد آمد و تنها شاید برای مجبورکننده منفعت به بار بیاورد.

در مواردی دولت در جامعه تنها یک سیستم قانونی اجباری را اعمال میکند، برخی افراد معتقدند، مالیات یک تبادله اجباری است و سنگینی بار مالیات بر تولید باعث کاهش سریع و سریعتر رشد اقتصادی میشود، دیگر شکل‌های اعمال اجبار دولتی مانند کنترل قیمت‌ها و محدودیت‌هایی که از حضور رقیبان جدید در بازار جلوگیری میکنند، تبادلات بازار را مختل و بازار را فلج میکند، در حالی که سایر فعالیت‌های دولت مانند جلوگیری از فعالیت‌های فریبنده، الزام به اعمال قوانین به خصوص حقوق مالکیت خصوصی و سیستم قضایی کارآمد و شفاف انجام تبادلات داوطلبانه را تسهیل میکند. حد نهایی اجبار دولت در نظام سوسیالیسم مشاهده میشود، در شرایط برنامه‌ریزی متمرکز سوسیالیستی یک سیستم قیمتی برای زمین و کالاهای سرمایه‌ای وجود ندارد، برنامه‌ریزی متمرکز سوسیالیستی روشی برای محاسبه قیمت‌ها، سرمایه‌گذاری سرمایه‌ها ندارد و نمیتواند شبکه به هم پیوسته تولید را راه اندازی نماید، تجربه روسیه یک مثال آموزنده از عدم فعالیت یک اقتصاد مدرن و پیچیده در غیاب بازار آزاد است.

نکته مهمتر در مورد مبادله در بازار آزاد این است، که در زمان انجام تبادله آنچه در حقیقت تبادله میشود کالا نیست، بلکه مالکیت آن کالا است که در بین طرفین جابه‌جا میشود، وقتی شما کتاب می‌خرید در واقع مالکیت کتاب به شما منتقل میشود و در مقابل مالکیت 100 افغانی را به فروشنده کتاب داده اید، این پدیده در همه تبادلات روزمره در بازار صورت می‌گیرد، حال در نظام سوسیالیسم که مالکیت خصوصی معنایی ندارد، بحث از بازار و سوسیالیسم بازار چندان صحیح به نظر نمیرسد، به گفته روتبارد «سوسیالیسم بازار دارای یک تضاد درونی است.» اگر هیچکس مالک ماشین‌آلات موجود در جامعه نباشد، پس از مدتی ممکن است همه ماشین‌ها خراب شده و کسی هم برای آنها دل نمی‌سوزاند، چرا که هر کسی فکر میکند اگر از ماشین‌ها مراقبت کند باعث میشود، تا دیگران به طور مجانی از آن استفاده کنند، بنا بر این، نبود مالکیت خصوصی عامل تخریب دارایی‌ها خواهد بود، از طرف دیگر، میدانیم که همین دارایی‌ها سرمنشا ثروت جامعه هستند، این است دلیل آنکه، چرا مالکیت خصوصی مقدم بر مالکیت دولتی است؟ در شرایط مالکیت دولتی کسی احساس تعلق به دارایی‌ها نخواهد کرد و انگیزه مجانی همگان را تحریک میکند و شما به راحتی مجانی میل کنید، اما در اقتصاد بازار چیز بنام مجانی وجود ندارد و هیچ منفعتی بدون تلاش به دست نخواهد آمد.

بنا بر این، میتوان نتیجه گرفت شرط وجود يك بازار آزاد جامعه‌ای است، که نظام و حقوق مالکیت خصوصی را به رسمیت بشناسد، از مالکیت خصوصی دفاع و امنیت آن را تامین کند، در مقابل کلید پایداری نظام سوسیالیستی مالکیت دولتی بر همه منابع و عوامل تولید است، که در این صورت دیگر بازار هم معنای خود را از دست میدهد.

روتبارد می‌نویسد، برخی انتقادات وارد بر بازار چنین بحث می‌کنند، که حقوق مالکیت با حقوق بشر متضاد است. اما این انتقادات فراموش میکنند که در بازار آزاد هر فرد مالک خود و همین طور نیروی کارش است و میتواند از پذیرش هر گونه قراردادی برای ارائه خدماتش در این نظام خود داری کند، از سوی دیگر تمامی حقوق و حتی حقوق مالکیت بخشی از حقوق بشر هستند و بازار هرگز حقوق بشر را نفی نمیکند.

روتبارد به یک یک اتهام عمومی علیه بازار آزاد اشاره می‌کند و آن این است، که این نظام قانون جنگل را در جامعه حاکم میکند به طوری که «سگ، سگ را می‌خورد» و این نظام به همکاری انسان‌ها برای رقابت ضربه میزند و از سوی دیگر موفقیت‌های مادی در این نظام با ارزش‌های روحانی و معنوی و فلسفی در تضاد است. اما همه ما میدانیم که جنگل جامعه‌ای است آکنده از اجبار، تهدید و مزاحمت، جنگل جامعه‌ای است که کیفیت زندگی و ارزش‌های آن را پایین می‌آورد، در حالی که رقابت سالم بازار میان تولید کنندگان و عرضه کنندگان يك پروسه کاملا مسالمت آمیز است که همه از آن سود می‌برند و در نتیجه کسب این سود، وضعیت زندگی تمام مردم را بالا میبرد، بدون شك در نتیجه

موفقیت مادی جوامع دارای بازار آزاد ثروت عمومی جامعه افزایش می‌یابد و اجازه میدهد، تا مردم از سطح بالای رضایت خاطر به نسبت سایر جوامع برخوردار شود.

لیکوال : نجیب الرحمن (ځمکنی)

بازار موندنه په کرنه کې د تولیدولو په کچه ارزښت لري. بازار موندنه د ټولو هغه فعالیتونو ټولګه ده، چې د تولیدونکو څخه تر مصرفونکو پورې د تولیداتو په رسولو کې ترسره کېږي.

(Am.Marke.As) له نظره : بازار موندنه د ټولو هغو فعالیتونو مجموعه ده، چې د خدماتو او توکو د ملکیت په تبدیلولو کې تر سره کېږي.

مارکیتنګ (بازار موندنه) د اقتصاد هغه برخه ده، چې د وخت، ځای او ملکیت ارزښت په تولید ورډېروي.

او د سوداګریزو فعالیتونو هغه برخه ده، د کومو پواسطه چې د انسانانو ضرورتونه د اشیاء او خدماتو د تبادلې په صورت کې رفع کېږي. لکه څنګه چې میوجات هم یو کرنیز او زراعتي تولید دی، او د دې بازار موندنه د عادي بازار موندني سره یوڅه توپیر لري، ځکه چې د میوو تولید په یو معلومه لویه ساحه کې نه ترسره کېږي بلکه ورو ورو مختلفو ساحو کې سرته رسیږي، چې احتیاط ته ډېر اشد ضرورت لري، ځکه دغه محصولات په اسانۍ سره د خرابېدو وړ دي.

زراعتي محصولات د نقصان او خرابیو پرته نشي کېدای، چې مصرف کوونکو ته سالم او روغ ورسېږي.

انګور، شفتالو، الوبالو، ګیلاس، شلیل، او داسې نورې مېوې د بازار موندني په ترڅ کې د حد څخه زیاتې پخېدلای شي، چې د کیفیت د خرابېدو لامل یې ګرځي نو ځکه باید په ښه ډول ذخیره شي. په دې اساس د زراعتي محصولاتو بازار موندنه ډېرې توجه او پاملرنې ته اړتیا لري.

د کرنیزو محصولاتو بازار موندنه داسې تعریف کېږي:

د ټولو هغو فعالیتونو مجموعه یا پروسه ده، چې د خرڅېدو وړ محصول د تولیدلو د فیصلي سره سم شروع کېږي، د بازار ټول ساختمانونه اوسیستمونه په کې شامل دي، او د حاصل د ټولولو څخه مخکې او وروسته ټول فعالیتونه رانغاړي تر ډېرو ورسټیو پورې هم دا ضرور نه ګڼل کېده، چې د زراعتي محصولاتو لپاره دې د بازار موندني فعالیتونه موجود وي خو اوس په ډاګه شوي، چې په هغو هېوادونو کې چې زراعتي محصولات زیات صادروي، بازار موندنه ډېر ارزښت لري.

همداراز مخ پر ودې هېوادونو کې اوس هم د میوو بازار موندنه مخ په تر قی ده.

د میوو د بازار موندني موخې:

د میوه جاتو بازار موندنه ډېرې موخې لري، چې مهمې یې په لاندې ډول خلاصه کېږي.

1. د تولیدونکو او مصرف کوونکو یوځای کول.
2. یو فایده لرونکی او مفیده نرخ منځ ته راوړل.
3. د تولیداتو نرخ د اخیستونکو د توان په حدودو کې ساتل.
4. محصولات باید د مصرفېدو او اخیستو وړتیا ولري (لږترلږه ض وکولای شي.

ه کی رقابت

5. د بازارموندني مصارف کم کړي او د خرڅونکو او اخستونکو فايدي لوري کړي.

6. په بازار کې عرضه او تقاضا بايد په (انډول) بيلانس کې وي.

ځيني هغه لاملونه، چې د بازارپه پرمختگ باندې اغيزه کوي په لاندې ډول دي:

1. د تقاضا بڼه يا نوعه: دا منل شوي ده، هغه توليدات چې دوامداره تقاضا لري، د هغو توليداتو په پرتله چې موسمي تقاضا لري، بازاری بڼه پرمختگ کوي.
2. د توليد نوع: دا د يو توليد د دوامدارې بنکارندوی ده، هغه توليدات چې ډېر دوامداره وي، د کم دوامداره توليداتو په پرتله يې د بازار پرمختگ ډېروي. لکه د غله جاتو بازار د گلانو په پرتله دوامداره وي.
3. د انتقال اسانتياوي: په هغو ځايونو کې، چې د بازار لپاره بڼه ساختمانونه او پاڅه سرکونه وجود ولري، نو انتقال يې اسانه او بازار ورسره بڼه پرمختگ مومي.
4. د توليد او تقاضا مقدار: په هغو ځايونو کې، چې توليدات ډېر وي د لږو توليداتو د ځايونو په پرتله يې بازار بڼه پراختيا مومي. د لوړو توليداتو په مقابل کې په لوړه اندازه تقاضا منځ ته راځي.
5. د دولت يا حکومت پاليسي: د دولت له خوا لگول شوي ټکسونه او ماليه هم د محصولاتو په بازار باندې اثر پرې باسي، او اکثره بزگران او توليدونکي دولتي لگښتونه په محصول ور علاوه کوي.

د بازارموندني د پروسي فعاليتونه:

د میوو بازارموندنه ډېره مغفه پروسه ده، چې ډېرو فعاليتونو ته اړتيا لري. د بازارموندني د فعاليتونو (Marketing) څخه زمونږ مطلب څومعین فعاليتونه دي. د بازارموندني موخه دا ده، چې توليدات اخري (وروستي) مصرف کونکي (Consumers) ته ورسېږي، چې دا يو لړ فعاليتونو ته اړتيا لري. ټول هغه فعاليتونه چې د توليد د ځاي او د اخري مستهلك په منځ کې د فاصلي د لنډولو لپاره سرته رسېږي، د بازارموندني د فعاليتونو په نامه يادېږي.

د بازارموندني فعاليتونه د توليد، بازار، منطقي او د توليداتو په شکل سره توپير کوي.

(Aboltt) په 1958 ميلادي کال کې د بازارموندني فعاليتونه په دري برخو ويشلي دي:

1. راټولول، يوځاي کول او داسې نور فعاليتونه.
 2. د مصرف لپاره چمتوکول.
 3. توضيح کول
- تاسن په 1951 ميلادي کال کې دغه فعاليتونه په لاندې دري گروپونو ويشلي دي:
- لومړنی دنده يې:- د توليداتو راټولونه، پروسيس کول او توضيح کول.
 - دوهمه دنده يې:- پيک کول (packing)، انتقال، درجه بندي کول، سټنډرډکول، د کيفيت کنټرولول، ذخيره کول، نرخ ټاکنه، د خطرمنل، اخستنه او خرڅونه، د تقاضا منځ ته راوړنه او د بازار په اړه د معلوماتو لاسته راوړل.
 - 3. بانکداري، بېمه، پوسته خانه، بريښنا او داسې نور فعاليتونه.

په 1980 میلادي کال کې Kohls او UHI په داسې شکل ډلبندي وکړه:

1. فزیکي فعالیتونه: نخیره، پروسیس کول، انتقالول او داسې نور.
2. تبادلوي فعالیتونه: خرڅونه او اخستنه بدیل اخستل او داسې نور کارونه.
3. مرستندویه فعالیتونه: ستندرد کول، مالیوي کړنې، خطر اخستنه او د بازارموندنې معلومات لاسته راوړنه.

ځینې مهم د بازارموندنې فعالیتونه په لاندې ډول دي:

1. راتولونه:- تولیدات په وړو او مختلفو نقاطو کې سرته رسېږي، د دغو تولیداتو یوځای راتولونې ته (Assembling) وايي.

دا انځور د هارتيکلچري میوو یوځای ته راتولونه رابښايي.

2. پروسس کول:- د تولیداتو څخه وروسته د دې لپاره، چې تولید مصرف کونکي ته ورسېږي باید پروسیس شي. دغه فعالیت د تولید د کیفیت ساتلو لپاره هم په ځینو حالاتو کې ضروري دي. پروسیس کول د تولیداتو عمر زیاتوي. اکثره میوجات او سبزیجات په تازه ډول د ډېر وخت لپاره ساتل کېدای نه شي نو د دې لپاره، چې د محصولاتو عمر یوڅه اوږد کړو نو د دې کار لپاره مونږ محصولات پروسیس کوو (پروسیس کول د یو محصول اصلي بڼه تغیر وي او ارزښت یې اضافه کوي)

دا انځورونه میوه جات د پروسیس پرمهال مونږه ته رامنځته کوي.

3:- توضیح کول:-

دغه فعالیت د راتولونې د فعالیت برعکس فعالیت دی، دلته تولیدات بیرته مصرف کونکو ته توضیح کېږي. د توضیح کونکي سیستم د وظایفو څخه دا هم ده، چې د مصرف کونکو تقاضا سره تولید په بازار یا مارکیت کې په یو بیلابند کې وساتي.

- 4 :- پیک کول: په دې اساس، چې میوه جات زر خرابېدونکي تولیدات دي نو باید د پیک کولو عمل سرته ورسېږي همدارنګه دغه عمل تولید د بهرنیو صدماتو څخه ساتي.

د پیک کولو ډول د تولید په فزیکي، اقلیمي شرایطو او د بازارموندنې د پړاو پورې فرق کوي او تراغېزې لاندې یې راځي.

5 :- انتقال :

انتقالونه دوه مهم ارزښتونه، چې د وخت او محل ارزښتونه دي په برکې نيسي، انتقالونه په توليد باندې ارزښت وراضافه کوي انتقالونه صرف نرخ کنټرولوي بلکه د بازارموندني موثريت هم ډېروي.

6 :- ذخيره کول:

له دې امله، چې ميوې زر خرابيږي نو ذخيره کول يې ډېر مهم کار په مارکيټنگ کې شمېرل کيږي او ذخيره کول په بازارموندنه کې د محصول وروستۍ عمل دی.

7:- درجه بندي او ستندرد کول:

درجه بندي د ميوو د مختلفو موسمونو لپاره کيږي، چې د مختلفو خواصو په اساس لکه د ورايتي، شکل او اندازې او داسې نورو په اساس سرته رسېږي. ستندرد کول دا معني لري، چې د مېوې کيفيت تثبيت شي، چې دا د مېوو د خواصو په اساس کيږي لکه رنگ، اندازه، ظاهري بڼه، تکسچر، پخوالی، مزه او ذايقه او داسې نور ... په دې اساس درجه بندي د ستندرد کولو وروسته سرته رسېږي او ستندرد کول فرعي فعاليت دی.

8:- د کيفيت ساتنه: د ميوه جاتو په بازار موندني کې د کيفيت ساتنه يومهم عمل دی.

کيفيت د يو څو خاصيتونو مجموعه ده، چې ځيني يې داخلي او ځيني يې خارجي دي. د کيفيت د ساتلو لپاره بايد د حاصل ټولولو د قيمت وخت وټاکل شي.

مصنوعي مخنيوی په کرانه کې مهم رول لري. او هم په مصنوعي مخنيونه کې کيماوي مواد ډېر ارزښت لري، چې په کرېټ يا کوم بل لرگي ساختمان کې اېښودل کيږي، چې عموماً هايډورکارين په کې زيات استعمالېږي. او دا د گاز په شکل وي، چې ډېر کم وخت کې مېوې پخوي. دلته په کافي اندازه (هوا) 1/100 گاز بايد موجوده وي په ځينو حالاتو کې د گاز سره مطلوب حرارت درجه هم يوځای کيږي د مېوو د ساتنې لپاره بايد د تودوخې ټيټه درجه او د لنډه بل لوړه درجه په پام کې ونيول شي.

تجلیل از روز جهانی رقابت

۵ دسامبر برای اولین بار در سال ۲۰۱۰ از طرف شبکه بین المللی جامعه مدنی رقابت در جهان به نام، روز جهانی رقابت نام گذاری شد. همه ساله از این روز در کشورهای جهان تجلیل به عمل می‌آید.

افغانستان با پیوستن به اجتماع بین المللی روز جهانی رقابت را تجلیل می‌نماید. این روز در وزارت تجارت و صنایع طی محفل با شکوهی از طرف ریاست توسعه رقابت و حمایت از مستهلکین تجلیل به عمل آمده که سخنرانان در مورد اهمیت روز جهانی رقابت و مؤثریت رقابت سالم در میان شرکتهای باعث به وجود آوردن نوآوری، تضمین در دسترس بودن کالاها و امتعه متنوع و خدمات با کیفیت به قیمت های مناسب و ارایه انتخاب گسترده به مستهلکین می باشد.

معین اداری و امور مالی وزارت تجارت و صنایع محترم صدرالدین سحر در جریان سخنرانی این روز را برای حاضرین در محفل و تمامی متشبهین و مستهلکین کشور تبریک گفته افزود، تجلیل از این روز در واقع بلند بردن سطح آگاهی عامه (متشبهین و مستهلکین) از مزایای رقابت سالم در مارکیت و جلوگیری از فعالیت های ضد رقابتی در مارکیت های افغانستان است.

معین اداری و امور مالی وزارت تجارت و صنایع گفت، جهت تطبیق حکم ماده دهم

ویازدهم قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان و ارتقا مؤثریت اقتصادی و آزادی های تجارت توسط تمام متشبهین در مارکیت های افغانستان، رشد و توسعه رقابت سالم در مارکیت و کنترل دقیق از ورود اجناس بی کیفیت (کم کمیت) در بازار و جلوگیری از فعالیت های ضد رقابتی و سو استفاده از قدرت مارکیت، طبق پلان استراتژیکی وزارت تجارت و صنایع می خواهد تا از طریق رقابت سالم کیفیت کالاها، اجناس و خدمات را بهتر و قیمت مناسب را در بازار پیاده نماید تا مستهلکین بتوانند از آن استفاده درست و انتخاب مناسب در بازارها از هر نوع کالاها و خدمات را داشته باشند و مارکیت ها مطابق قانون حمایت از رقابت عمل نمایند تا رقابت سالم در مارکیت های افغانستان تامین شود. همچنان ریاست توسعه رقابت و حمایت از مستهلکین در نظر دارد، تا پروگرام های آگاهی عامه را از طریق ورکشاپ ها، سمینارها، میدیا و رسانه ها در سرتاسر کشور راه اندازی نماید تا متشبهین و مستهلکین از فعالیت های این وزارت در راستای قانون حمایت از رقابت آگاهی کامل حاصل نموده و خود را در رعایت احکام قانون متذکره عیار نمایند.

پنجم دسامبر برای اولین بار در سال ۲۰۱۰ از طرف شبکه بین المللی جامعه مدنی رقابت در جهان منحهیت روز جهانی رقابت مسمی گردیده که از این روز همه ساله در کشورهای جهان تجلیل بعمل میاید، در افغانستان نیز با پیوستن به اجتماع بین المللی رقابت از این روز تجلیل صورت میگیرد که محفل امروزی نیز به همین مناسبت بر گزار گردیده است.

لیکوال: عزت الله شمس زی

د نړۍ بېلابېل هېوادونه تل په دې هڅه کې دي، چې څنگه وکولای شي پر خپل ځان متکي او خپلې ستونزې په خپله حل کړي، څنگه خپل صنعت ته وده ورکړي، چې له لارې یې خپل ولس ته د کار زمینه برابره او د هېواد ملي اقتصاد پیاوړی کړي. دغه ډول هڅې د هېوادونو او ولسونو په کچه کېږي، خو کله چې بیا دواړه لاس په لاس د پرمختیا په لور گامونه واخلي نو پایلې یې ډېرې اغېزمنې وي.

د هندوستان هېواد چې زموږ د هېواد په څېر د نړۍ د درېیمو هېوادونو په کتار کې راځي، تل هڅه کوي، چې د بېوزلۍ د له منځه وړلو او د خپل ولس د پوهې د اوچتولو په خاطر گڼې لارې و آزمایي. پر ۱۹۸۸ میلادي کال یې د تامیل ناډو ایالت په کنچپیرام (Kancheepuram) ولسوالۍ چې خلك یې زیارکینه او د پوهې او پرمختگ پلویان دي د خصوصي تشبثاتو او صنایعو د پراختیا په موخه د (په گډه د پرمختللي تامیل ناډو پر لور) په نامه یو پروگرام پیل کړ. په لومړي قدم کې دا پروگرام د څو ځانگړو کارونو د ترسره کولو په موخه پیل شو:

۱- ځان مرستې ډلې پیدا کول او هغوی ته د کوچنیو مالي مرستو د ورکولو له لارې د خصوصي تشبثاتو پراختیا.

۲- پر ماشومانو د شاقه کارونو مخنیوی او د زده کړې عامول.

۳- ښاري ټولني جوړول او د هغوی له لارې په ولس کې د ولسواکۍ روحیه پیاوړې کول.

۴- د روغتیايي مرکزونو جوړول او هلته د تبلیغاتي مرکزونو له لارې خلکو ته روغتیايي معلومات رسول.

۵- د چاپېریال ساتنې لپاره هڅې، د اوبو ایلوونکو ټینگو بندونو د پروژو پلې کول.

پر پورتنیو اهدافو که په ژوره توگه فکر وشي نو څرگندېږي، چې هر یو یې د ټولني په مالي، روغتیايي او علمي بنسټونو په پیاوړي کولو کې مهمه ونډه لري، ځکه که انسان ناروغه وي دهېڅ کار د کولو توان نه لري، که په کور کې ډوډۍ ونه لري مجبورېږي چې ان خپل ماشومان هم شاقه کارونو ته مخه کړي، که ماشومان یې په شاقه کارونو بوخت وي له زده کړې پاتې کېږي، چې له زده کړې پاتې شي د خپل ځان او نورو په حقونو، د هېواد په قانون، ولسواکۍ او نورو اصولو نا خبره وي، بالاخره دغسې انسان او یا ټولنه د یوهېواد لپاره مضر، ولس ترې په عذاب او د ولس پر اوږو بار وي.

د هندوستان د تامیل ناډو په ایالت کې چې کله دغې پرمختیايي پروگرام مثبتې پایلې ورکړې نو د نورو ولسوالیو خلکو ته هم په زړه پورې شو، اوسمهال د تامیل ناډو تر دیارلسو زیاتو ولسوالیو او په ځینو نورو هېوادونو کې هم خلك

په گډه د خصوصي تشبثاتو د ځواکمنولو او د کليوالي صنايعو د ودې لپاره کار کوي، چې له يوې خوا خپلې کورنۍ ته په اسانه يوه مړۍ روزي پيدا کوي او له بلې خوا د هېواد د اقتصاد په پياوړي کولو کې برخه اخلي او خپل هېواد، ولايت، ولسوالۍ او ان کلی نورو هېوادونو او خلکو ته ور پېژني.

د افغانستان کليوالي صنايع چې له پخوا راهيسې په نړۍ کې يو ځانگړی نوم لري، خو د تېرو څو کلنو جگړو له امله لکه د نورو سکتورونو په څېر د افغانستان خصوصي تشبثات هم زيانمن شوي، اوسمهال د افغانستان دولت غواړي د خصوصي تشبثاتو او کليوالي صنايعو د ودې لپاره (AREDP) په نامه په يو ځانگړی پروگرام پيل کړي. د دغه پروگرام لپاره لاندې موضوعات په پام کې نيول شوي:

په لومړي قدم کې هڅه وکړئ ترڅو هغه سيمې په نښه کړئ، چېرې چې کليوالي صنايع او خصوصي تشبثات شته خو په منظم ډول ترې گټه پورته شوې نه ده. کله چې دغه سيمې وموندل شوې هڅه به کېږي، چې د کورنيو او بهرنيو مرستندويانو پام ورته واړول شي او سيمه په زړه پورې شي. تر مرستو وروسته به له خلکو سره کونښ کېږي چې صنايع يې زيات شي، کله چې صنايع او توليدات زيات شول بيا به د صنايعو د کيفيت د لوړوالي په موخه د خلکو ترمنځ يوه رقابتي مرحله پيل شي، ترڅو هره کورنۍ هڅه وکړي تر بلې ښه جنس بازار ته وباسي.

که ښه ورته څېر شو پورتنی کارونه ډېرې گټې لري:

۱- خلکو ته مناسب روزگار پيدا کېږي.

۲- فقر او بېوزلي کمېږي.

۳- د تړياکو د کښت بدیل پيدا کېږي.

سربېره پر دې، چې افغانستان د يوې مؤلدي او صنعتگري جامعي څښتن کېږي او د برنامې په پراخېدو خلکو ته د کار موندلو ښه زمينه برابري، زموږ د صادراتي موادو بيه هم لوړېږي او په مقابل کې يې واردات کمېږي.

د افغانستان دولت غواړي په منظمه توگه او د يوې ځانگړې ستراتيژۍ له مخې په دغه برخه کې کار وکړي، ترڅو د دغو کاميابو لارو څخه په گټه اخيستلو سره د خصوصي سکتورونو وړتياوې غښتلي کړي، ولس ته اشتغال پيدا کړي او ملي اقتصاد پياوړی کړي، د يادونې وړ ده، چې اته مهم موضوعات ددغه پروگرام لپاره د تگلارې مهم اصولونه شمېرل شوي:

۱- په نوموتيو محصولاتو باندې متمرکز کېدل.

۲- د کلیوالو مالي ستونزې حلول.

۳- د ضرورتونو د پوره کولو لپاره د تخنیکي مرستو برابرول.

۴- د صنایعو د څرنگوالي څارنه.

۵- د نویو تاسیس شویو صنایعو څخه ملاتړ کول.

۶- په خصوصي سکتور کې گډون کول.

۷- له ټولو ملي پروگرامونو سره اړیکې ساتل.

۸- د ټولني سمبالول.

کله چې پورتني اصولونه په نظر کې ونیول شي، نو ښکاره خبره ده، چې زموږ صنعت وده کوي، یوه خبره چې په دې پروگرام کې ډېره مهمه ده هغه د (صنعت) پورونو ورکول او د پروگرام له پالیسي سره سم د کریډټ سیستم دی، چې په ځینو ځایونو کې د پیسو راکړه ورکړه نه بلکې د جنس راکړه ورکړه کېږي. د بېلگې په توگه د بلخ په دهادي ولسوالۍ کې د پسونو یو بانک پرانیستل شوی، چې دغه بانک هم د خصوصي تشبثاتو او محلي صنایعو په پیاوړي کولو کې مهم رول لري. بانک ته دقره قل ځانگړي پسونه د محلي مالدارانو له خوا ورکړل شوي، چې په بدل کې یې د وترنری وړیا مرستې د څارویو لپاره او اوبه څر ځایونه بانک برابروي. دغه بانک مالدارانو ته د درېیو کلونو لپاره دېرش دېرش پسونه په پور ورکوي او تر اوو کالو وروسته ترې ۳۶ پسونه اخلي. داسې اټکل شوی چې د پور په پرې کولو سر بېره مالدارانو ته ۷۰ پسونه پاتې کېږي.

کله چې دغه پروگرام مخ پر وړاندې ځي ډېرې ښې پایلې ترې راوځي چې یو څو به یې د بېلگې په توگه یادې کړو:

۱- د قره قل د پسونو لرونکو ته د وترنری وړیا مرستې برابرېږي، وترنران به یې په منظم ډول څاروي وڅاري او په وخت سره به یې درملنه وکړي، چې په نتیجه کې به د مالدارانو څاروي له ناروغیو خوندي او په نسل کې به یې زیاتوالی راشي.

۲- مسلکي او تخنیکي کسان به له مالدارانو سره د وړیو په راټولولو او ورپېښلو کې مرسته وکړي او د

دولت له خوا به یې دخرڅلاو لپاره په دننه او بهر کې مارکیټونه پیدا کړل شي.

۳- دحلل شویو پسونو غوښي به نه بېخایه کپري، بلکي د پروسس او ساتني لپاره به يي خاصه توجه کپري.

۴- د پسونو د څرمنو پروسسولو او د غاليو صنعت ته به لاره اواره شي.

بله مسئله دا چې دولت د کليوالي صنايعو د ودې او پراختيا لپاره غبرگونی روش (وسيله) کاروي. که له يوې خوا غواړي، چې تحميلي روش نه گټه پورته کړي نو له بلې خوا تقاضايي روش هم له پامه نه غورځوي. يانې له پورته نه بنکته او له بنکته نه پورته سيستم يي غوره کړی. که له پورته نه د نوموتو محصولاتو په تشخيص کې ځان مسئول بولي، خصوصي گډونوال يي تشخيصوي، مؤلدينو ته پورونه ورکوي، روزنيز او پراختيايي خدمات برابروي، خام مواد واردوي. نو له بلې خوا د بنکته خلکو غاړې ته هم يو شمېر مسئوليتونه ور اچوي. د بېلگې په توگه د کليو پرمختيايي شوراگانې د کليوالي صنايعو ودې ته هڅوي، مشترک المنافع ډلو په يووالي کې کار کوي او په گډه بازار موندنه کې خلکو ته دنده ور سپاري.

لکه د مخه مو چې وويل د کليوالي صنايعو او خصوصي تشبثاتو په پراختيا سره به له يوې خوا ملي اقتصاد پياوړی شي له بلې خوا به د کلي او هېواد او د هېواد او نړۍ ترمنځ يو پل هم ايجاد شي، زموږ سيمه به له نړۍ سره ونښلوي.

اوسمهال د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت له خوا د کليوالي صنايعو او خصوصي تشبثاتو د پراختيا پروگرام ته لس کاله موده او مليونونه ډالره په پام کې نيول شوي، چې په پای کې به يو مليون خصوصي تشبثات رامنځته شي، دوه مليونه هېوادوالو ته به کار پيدا شي او دوه مليارده امريکايي ډالر به د افغانستان په ملي اقتصاد کې زيات شي.

په پای کې ديوي خبرې يادونه ضروري بولم، هغه دا چې دغه پروگرام يو ملي پروگرام او يوازې د کليو او پراختيا وزارت پورې اړوند نه دی، که چېرې د صنايعو د صادرولو په برخه کې د سوداگرۍ او صنايعو وزارت، د کانونو

وزارت، د بازار موندني او تبليغاتو په برخه کې د اطلاعاتو او کلتور وزارت، د روغتيا په برخه کې د روغتيا وزارت، د مالداري او کرنيزو چارو په برخه کې د کرنې او مالدارۍ وزارت او نور اړوند وزارتونو سره په گډه لاس يو نه کړي، نو ددغسې گټورو پروگرامونو ښه وده به ستونزمنه وي. زه هيله لرم چې د افغانستان ټول چارواکي، مسئولين او ولس سره په گډه هڅه وکړي، ترڅو په راتلونکي کې ديوه رقابت کوونکي او صنعت لرونکي افغانستان خاوندان شو.

انترنت بستر جدید تجارت

اکنون، ارتباط بین تجارت و تکنالوژی دیرزمانی است که وجود داشته و ادامه دارد. در واقع، یک پیشرفت تکنیکی باعث رونق تجارت شد و آن هم ساخت کشتی بود. در حدود 2000 سال قبل از میلاد فینیقیان تکنیک ساخت کشتی را بکار بردند تا از دریا بگذرند و به سرزمین های دور دست یابند. با این پیشرفت، برای اولین بار مرزهای جغرافیایی برای تجارت باز شد و تجارت با سرزمین های دیگر آغاز شد.

شبکه جهانی اینترنت مانند همان کشتی است که نه

تنها فواصل جغرافیایی، بلکه اختلافات زمانی را نیز کمرنگ نموده و صحنه را برای نمایشی دیگر آماده کرده است. مهمترین هدف در تجارت - حال چه از روش های بسیار پیشرفته الکترونیکی استفاده کند و چه از روش های سنتی و قدیمی همانا دستیابی به پول و سود بیشتر است. طبیعتاً در این میان، نقش بانک ها و مؤسسات اقتصادی در نقل و انتقال پول بسیار حیاتی است.

هنگامی که در سال 1994 اینترنت قابلیت های تجاری خود را علاوه بر جنبه های علمی و تحقیقاتی به نمایش گذاشت، مؤسسات تجاری و بانک ها در کشورهای پیشرفته اولین نهادهایی بودند که تلاش جدی خود را برای استفاده هر چه بیشتر از این جریان بکار بردند. محصول تلاش آنها نیز همان بانکداری الکترونیک امروزی است. سپس به سرعت مشخص شد که اینترنت بستر بسیار مناسبی برای انواع فعالیت های بانکداری و اقتصادی بشمار می رود. تعریف تجارت الکترونیک:

تجارت الکترونیک انجام کلیه فعالیتهای تجاری با استفاده از شبکه های ارتباطی کامپیوتری، به ویژه اینترنت است. تجارت الکترونیک، به نوعی، تجارت بدون کاغذ است. به وسیله تجارت الکترونیک تبادل اطلاعات، خرید و فروش اطلاعات لازم برای حمل و نقل اموال، با زحمت کمتر و مبادلات بانکی با سرعت بیشتر انجام میشود. شرکت ها برای ارتباط با یکدیگر، محدودیت های فعلی را نداشته و ارتباط آنها با یکدیگر ساده تر و سریعتر صورت می پذیرد. ارتباط فروشندگان با مشتریان نیز می تواند به صورت یک به یک با هر مشتری باشد. به عبارت دیگر، تجارت الکترونیک نامی عمومی برای توسعه ای از نرم افزارها و سیستم های است که خدماتی مانند جستجوی اطلاعات، مدیریت تبادلات، بررسی وضعیت اعتبار، اعطای اعتبار، پرداخت به صورت ONLINE، گزارش گیری و مدیریت حساب ها را در اینترنت به عهده می گیرند.

این سیستم ها زیربنای اساسی فعالیت های مبتنی برای اینترنت را فراهم می آورند. هدف از بکارگیری تجارت الکترونیک ارائه روشی جدید در انجام امور تجاری می باشد و به واسطه این روش، تاجران قادرند که محصولات و خدمات خود را به شکل تمام وقت و به تمام خریداران در سرتاسر جهان مستقل از مرزهای جغرافیایی و ملت ها عرضه کنند. بسیاری از مردم، تجارت الکترونیک را منحصر به خرید و فروش از طریق شبکه اینترنت می دانند، در حالی که این امر فقط بخش کوچکی از تجارت الکترونیک را تشکیل می دهد و این مفهوم اکنون گستره وسیعی از جنبه های مختلف را در بر گرفته است که به سادگی می تواند هرگونه فعالیت تجاری و مالی بین مؤسسات و افراد مختلف را در حیطه تجارت الکترونیک بگنجانند. تجارت الکترونیک روش دیگری برای تبادلات الکترونیکی

اطلاعات و انجام مبادلات تجاری است که یک پل الکترونیکی را بین مراکز تجاری ایجاد کرده است. تجارت الکترونیک با حجم کمتری از اطلاعات که لزوماً در قالب یکسانی نبوده و بین مردم عادی رد و بدل می شود، سر و کار دارد. تجارت الکترونیک در ابتدای پیدایش خود، چیزی بیش از یک اطلاع رسانی ساده تجاری نبود و هر کس می توانست محصولات خود را با استفاده از صفحات وب روی اینترنت تبلیغ نماید.

تجارت (BUSINESS TO BUSINESS) (B2B) فروشنده با فروشنده:

B2B اولین روش خرید و فروش معاملات الکترونیک است و هنوز

هم طبق آخرین آمار، بیشترین عایدی را کسب می کند. در B2B تجار نه تنها مجبورند مشتریان خود را بشناسند، بلکه باید واسطه ها را نیز شناسایی کنند. در این مدل، همه شرکا و خدمات مرتبط با تجارت بین المللی از قبیل تأمین کنندگان، خریداران، فرستندگان دریایی اموال، لجستیک (پشتیبانی)، خدمات (سرویسها)، بازرسی، اخبار بازاریابی و کاربری های نرم افزار که موجب سهولت در امور تولید و خرید و فروش می شوند، در یک محل گرد هم می آیند. B2B در جایی استفاده می شود که بخواهیم خرید و فروش عمده را به کمک تجارت الکترونیکی انجام دهیم و خارج از حیطه خرده فروشان عمل نماییم چرا که خرده فروشی در اینترنت با خطرات بسیار همراه است، زیرا مشتریان تمایل ندارند تا همه چیز را از روی اینترنت خریداری کنند و فقط روی برخی از اجناس دست می گذارند و سایر موارد برایشان اهمیت چندانی ندارد. به صورت طبیعی، در B2B فروش مستقیم منبع اصلی درآمد به حساب می آید، مانند وقتی که یک فروشنده محصول خود را به یک فروشنده دیگر مستقیماً می فروشد. با وجود این، وب می تواند روی فروش مستقیم تأثیر بگذارد و این قاعده را بر هم بزند.

تجارت (BUSINESS TO CONSUMER) (B2C) فروشنده و مصرف کننده:

بیشترین سهم در انجام تجارت الکترونیکی از نوع B2C را خرده فروشی تشکیل می دهد. این نوع تجارت، با گسترش وب به سرعت افزایش پیدا کرد و اکنون به راحتی می تواند انواع و اقسام اموال از شیرینی گرفته تا موتر و نرم افزارهای کامپیوتری را از طریق اینترنت خریداری کرد. B2C از حدود پنج سال پیش با راه اندازی سایت هایی چون AMAZON, CDNOW آغاز شد. JEFF BEZOR مؤسس شرکت AMAZON هم سایت خود را فقط برای فروش کتاب از طریق اینترنت راه اندازی کرد. این ایده ساده مقدمه ای بود برای تحول جهانی در تجارت الکترونیکی B2C در یک طرف معامله، تولیدکننده (فروشنده) محصول و در طرف دیگر، خریدار (مصرف کننده نهایی) قرار دارد. موفقیت در این مدل، وابسته به تجربیاتی است که به مشتری ارائه می شود. باید به مشتری سرویس هایی ارائه شود که در مدل سنتی به آنها ارتباط گرفته است و باید شرایط مشابه را به وجود آورد. هم اکنون این روش در کشور ما کم کم موجود است و مورد استفاده قرار می گیرد و در این روش خریدار مستقیماً با توزیع کننده از طریق اینترنت وارد معامله می شود.

تجارت (CONSUMER TO CONSUMER) (C2C) مصرف کننده با مصرف کننده:

در این مدل تجارت الکترونیکی، مزایده ها و مناقصه های کالا از طریق اینترنت انجام می گیرد. مدل C2C شبیه به نیازمندی های طبقه بندی یک روزنامه و یا شبیه به یک دوکان در بازار دست دوم است. ایده اصلی این مدل این است که مصرف کنندگان با یکدیگر بدون واسطه به خرید و فروش بپردازند.

به دلیل ناچیز بودن هزینه تبلیغات در اینترنت، استفاده از مدل C2C برای فروش اموال مورد توجه قرار گرفته است.

تجارت (CONSUMER TO BUSINESS) (C2B) مصرف کننده با فروشنده:

در حالیکه بازار مصرف ONLINE روز به روز در حال گسترش است، بسیاری از خریداران دریافته اند که شیوه انتخاب محصول بسیار گسترده است و ممکن است که آنان را غوطه‌ور سازد، چون وقتی که مصرف کنندگان سایت

هایی را در ارتباط با فروش محصول مورد نظر خود می‌یابند یافت خود محصول در آن سایت و به دست آوردن قیمت محصول، اغلب کاری دشوار است. بنابراین، برای راحت تر کردن امر خرید، نیاز به روش های جدید خرید و فروش اینترنتی ONLINE است که در آن آژانس های

ONLINE مانند واسطه هایی بین مصرف کننده ها و فروشنده ها تلاش می کنند تا خریداران را به بهترین وجه در خریدشان کمک کنند. اساس کار آنها هم مبتنی بر مدل C2B می باشد برای این که مدل این آژانس های فروش به سوددهی منتهی شود، بایستی از یک استراتژی فروش استفاده کنند مانند PRICILINE که خود را با این استراتژی تطبیق داده است.

تجارت (PEER TO PEER) (P2P) نقطه به نقطه:

مدل تجارت الکترونیکی P2P برایتصفیه حساب شرکت کنندگان در مزایده با فروشنده است که مشهور ترین آنها سرویسی است به نام PAYPAL تجارت P2P در چهار چوبی کار می کند که افراد بتوانند مستقیماً با هم پول رد و بدل کنند و در حالیکه سهم اصلی داد و ستد پولی را نقل و انتقالات روبرو به عهده دارد، فن آوری تلفن های همراه تعداد افراد بیشتری را در داد و ستد غیرحضوری سهیم می کند.

تجارت (BUSINESS TO ADMINISTRATION) (B2A) فروشنده با اداره:

این نوع خدمات الکترونیکی شامل تمامی مبادلات تجاری، مالی بین شرکت ها و سازمان های دولتی است. تأمین نیازهای دولت توسط شرکت و پرداخت مالیات از جمله مواردی است که می توان در این گروه‌گنجانید. تجارت B2A در حال حاضر دوران کودکی خود را طی می کند، ولی در آینده ای نزدیک، زمانی که دولت ها با ارتقای سطح ارتباطات خود تمایل و توجه نشان دهند، به سرعت رشد خواهد کرد.

تجارت (CONSUMER TO ADMINISTRATION) (C2A) مصرف کننده با اداره:

مدل تجارت الکترونیکی C2A هنوز پدیدار نشده است، ولی به دنبال رشد انواع B2A, B2C دولت ها احتمالاً مبادلات الکترونیکی را به حیطة هایی همچون جمع آوری کمک های مردمی، پرداخت مالیات بر درآمد و هرگونه امور تجاری دیگری که بین دولت و مردم انجام می شود، گسترش خواهند داد. تجارت الکترونیک در کشورهای دیگر، دارای شرکت های بسیاری است که برای توسعه بازار خود به اینترنت وابسته اند. هدف بیشتر این شرکت ها از پایگاه هایی که در اینترنت ایجاد می کنند، همانا توسعه صادرات است. متأسفانه فروش در شبکه ای اینترنت مخارج زیادی دارد و برای بسیاری مقرون به صرفه نمی باشد. شرکت های بزرگ دنیا با سرمایه های کلان و پرسونل کافی، بنیاد تخصصی را برای مواردی چون صادرات و فروش تجاری ایجاد کرده اند.

فابریکه نساجی افغان پلخمري حدود 70 سال قبل در شهر پلخمري ایجاد شده که همزمان با ایجاد آن، شهر پلخمري مرکز ولایت بغلان نیز بنیانگذاری گردیده است .

این فابریکه در اوایل دارای بیش از 1000 منزل رهايشی برای کارگران، یک بند برق و همچنین تاسیسات بزرگی در ولایت بغلان بود که با بیشتر از 7000 کارگر کار خود را آغاز کرد .

دستگاه نساجی افغان پلخمري در حدود 70 سال قبل در شهر پلخمري با بیشتر از 7000 کارگر شروع به کار کرد که تولید خوبی هم داشت؛ ولی حالا این فابریکه به خاطر به فروش نرفتن محصولاتش در حال رکود می‌باشد ."

در حال حاضر در این فابریکه حدود 400 کارگر مصروف کار می‌باشند؛ ولی این دستگاه قادر به آن نیست که حقوق ماهانه این کارگران را پرداخت نماید .

"یگانه عاید این دستگاه از برق تولیدی بند برق مربوط به این دستگاه می‌باشد ."

اگر دولت دروازه های بند برق که از 70 سال به این سو ترمیم نشده است را ترمیم نکند فاجعه بزرگی شهر پلخمري و ولایت بغلان را تهدید خواهد کرد .

دو سال قبل یکی از دروازه های این بند برق را سیلاب تخریب نمود و سه دروازه دیگر آن نیز آسیب دیده و قابل استفاده نیستند .

گفتنی است، که تمام سیستم زراعت و آبیاری ولایت بغلان، روی بند برق دستگاه نساجی افغان پلخمري تنظیم شده است که در صورت از بین رفتن این بند، سیستم زراعت و آبیاری ولایت بغلان از بین خواهد رفت و خطر بزرگی این ولایت را تهدید می‌کند .

فابریکه نساجی افغان پلخمري که از هفتاد سال بدین سو با نام، نشان و اعتبار خاص فعالیت داشت، اکنون به گفته مسولین آن از بی توجهی دولت رو به رکود نهاده است. تا سال های پیش صدای چرخش شان از دور و نزدیک

این جا همه کس چه مسولین و چه کارگران از سقوط احتمالی فابریکه که تا سال های پیش با داشتن نزدیک به چهار هزار کارگر تولیدات بیش از یکصد هزار متر تکه در روز را داشت و اکنون به 600 متر و 500 کارگر رسیده است، سخن می گویند .

سال های پیش که
وزارت های دفاع،
داخله، صحت عامه
و امنیت ملی از
منسوجات فابریکه
نساجی استفاده می
کردند، همه چیز
خوب بود، ولی بعد
از آن که علاقه به
تولیدات وطن کم
رنگ شد، وضع این
یگانه دستگاه تکه
بافی در افغانستان
هم دیگرگون شد.

مسوولین این فابریکه پارچه بافی در ولایت بغلان می گویند، از این که تولیدات دستگاه نساجی نخ خالص بود و کیفیت بالا داشت، خریداران زیاد حتی از کشورهای خارج داشت و به پیمانانه وسیع به آن جاها صادر می شد.

روش های جذب و تشویق سرمایه گذاری در افغانستان

نویسنده: داکتر فریدون نورزاد

افغانستان با توجه به فقر گسترده ای که در آن حاکم است، از شمار کشورهای هابی است که نیاز جدی به فراهم سازی زمینه های کار و اشتغال دارد و برای بوجود آوردن زمینه کار و اشتغال، ضرورت عمده به سرمایه گذاری در این کشور است؛ اما این سرمایه گذاری زمانی می تواند به شکل سودمند و هنجارمند در افغانستان شکل بگیرد که ما با روش های جذب و تشویق سرمایه گذاری آشنا باشیم، بنابراین در این نبشته کوشش گردیده تا به طور فشرده به چند روش در این زمینه اشاره گردد.

1. از بین بردن بحران امنیت

با توجه به میزان گسترده ی نا امنی در افغانستان، مردم و سرمایه گذاران به تأمین امنیت وثبات دایمی نیاز دارند و هر سرمایه گذاری به صورت فردی و جمعی در وهله نخست به امنیت ضرورت دارد، زیرا بنیاد هر سرمایه گذاری را در هر جامعه ای رشد، توسعه و انکشاف آن تشکیل میدهد و زمانی که امنیت جانی و اقتصادی برای سرمایه گذار وجود نداشته باشد، چگونه سرمایه گذار میتواند در جامعه ای مانند افغانستان، به عملی سازی پروژه های اقتصادی خود در عرصه ی سرمایه گذاری بپردازد؛ بنابراین یکی از روش هایی که میتواند عاملی برای جذب و تشویق فرایند سرمایه گذاری در کشور باشد، از بین بردن بحران امنیتی و تأمین ثبات در کشور است.

2. فراهم سازی زمینه های

سهولت به منظور سرمایه گذاری :

بی تردید، یکی از روش های مهم دیگر برای سرمایه گذاری بهتر، فراهم ساختن زمینه های سهولت برای بازرگانان و سرمایه گذاران است.

افغانستان (در صورت تأمین امنیت) بستر مناسبی برای سرمایه گذاری و توسعه ی اقتصادی است، زیرا نیروی فراوان کار و نیاز مردم به عملی سازی پروژه های مورد ضرورت شان، عامل مهمی برای سرمایه گذاری در کشور دانسته میشود، اما این ما مول زمانی میتواند برآورده گردد که دولت و نهاد های خصوصی در هم آهنگی بیشتر، زمینه های سهولت برای سرمایه گذاری را در این کشور فراهم نموده و از چالش بیروکرایی در برابر سرمایه گذاری جلوگیری نمایند.

3. جلوگیری از موارد تهدید و سواستفاده :

افزون بر تهدید امنیتی، تهدید های دیگر مانند زور گویی، سبوتاژ اقتصادی، توطیه و سواستفاده از مجبوری های فردی از مواردی اند که جریان سرمایه گذاری در هر جامعه را کمرنگ ساخته و سرمایه گذار را نسبت به روند سرمایه گذاری بی علاقه می سازد.

ممکن است این تهدید ها در بسیاری از جوامع عقب مانده ی جهان سوم به گونه ی نسبی وجود داشته باشد؛ اما این نگرانی ها زمانی افزایش می یابد که این تهدید ها از حالت نسبی بیرون شده و به گونه قابل ملاحظه ای گسترده گردد.

افغانستان اکنون در وضعیتی قرار دارد که تهدید ها متأسفانه در برابر روند سرمایه گذاری در آن افزایش چشمگیری پیدا نموده است، و این مسوولیت دولت و نهاد های خصوصی متعلق به رشد

سرمایه گذاری در کشور است تا به این چالش ها رسیدگی نمایند و با کاهش میزان این تهدید ها، زمینه های جذب و تشویق بهتر برای سرمایه گذاری را در افغانستان مهیا سازند.

4. ارزیابی ضرورت ها و اولویت بندی های اقتصادی :

یکی از روش های دیگری که میتواند برای جذب و تشویق روند سرمایه گذاری در افغانستان موثر باشد، همکاری دولت و نهاد های خصوصی و غیر دولتی در زمینه ی ارزیابی ضرورت ها و اولویت های اقتصادی برای سرمایه گذاری است.

افغانستان جامعه ای است که مردم آن نیازمند درجه اول به لحاظ داشتن ضرورت ها دانسته می شوند، زیرا با توجه به عوامل محیطی، جغرافیایی، اقتصادی و فرهنگی در هر نقطه ای، مردم نیازمندی و ضرورت های خاصی دارند و این درست آغازی برای شناخت بهتر در زمینه ی سرمایه گذاری ها و پروژه های اقتصادی است.

ولی رسیدن به این شناخت و آگاهی به منظور درک ضرورت ها و اولویت های اقتصادی، زمانی می تواند به شکل درست بوجود آید که دولت، نهاد های خصوصی در عرصه ی سرمایه گذاری و موسسات غیر دولتی همکار، در هم آهنگی بیشتر با سرمایه گذار برای ارزیابی و اولویت بندی های اقتصادی عمل کنند تا جریان پروژه های اقتصادی به ویژه پروژه های عام المنفعه و روند سرمایه گذاری با مشکلات و چالش ها مواجه نگردد.

اولویت های اقتصادی در راستای سرمایه گذاری موثر زمانی می تواند شکل بگیرد که ارزیابی دقیق از ضرورت ها برای سرمایه گذاری صورت بگیرد، و این ارزیابی و اولویت بندی زمانی نتیجه ی مطلوب می دهد که هم آهنگی درست میان سرمایه گذار و نهاد های فراهم کننده ی سهولت برای سرمایه گذاری، موجود باشد.

د باران په شپه کې

ته يې اورې د باران څاڅکي
تويېږي؟
په څه زور پرمخ د ځمکي را
اورېږي؟
هم څڅېږي پر بامونو
هم کړکيو
پر غوړو يې آواز څومره بڼه
لگېږي
څه بېغمه څه ارام ورتنه
پراته يو
په لمن کې د تيارې جهان
دوبېږي
زموږ له خونې بهر ټول جهان
تیاره دی
د آسمان تر لمن څاڅکي را
څڅېږي
د دې ستر باران په مخکې دواړه
هيڅ يو
پر دې مخکې زموږ وجود نه
معلومېږي
يوځل پاڅه دا زما رغ په غوړو
اورې؟
زما اواز دی تر غوړونو در
رسېږي؟
يوه شپه به لکه نن باد او
باران وي
په همدې کور کې چې اوس پکښې پراته
يو
نه به اوړونه به وينونه
پوهېږو
هېر مې نه سي زه او ته به دواړه
مړه يو.

عبدالباری جهانی

غزل

چې مدام د بل و عیبو ته نظر کړي
خدای د خپله عیبو له بې خبر کړي
که یوه جودانه عیب ویني په بل کښي
هغه یو جودانه عیب به یې لوی غر کړي
که دې خپله گناه لویه لکه غر وي
په حيله حيله به غر د مچ وزر کړ
ي
که څوک تله د انصاف په لاس کښي در کړي
خپل ټټو او د بل اس به برابر کړ
ي
تو لعنت دي پسه دا هسي منصفي شه
چې د حقه و باطل و ته گذر کړ
ي
تا ته رب د ملایکو مقام در کړ
ر
تا دا خپل صورت پخپله گاو و خر کړ
که دې یو وښتنه د ځان د پاسه کور شي
ځان هغه ساعت له خدایه مرور کړ
ي
د ځوانی عمر دي تېر کړ په غفلت کښي
په پيري کې به څه زېرمه د محشر کړي
په پيري کښي د ځوانی چاري نه ښايي
ته په ورځ د عاشوري به څه اختر کړ
ي
لکه بېخ د زړې ونې چينجي و خوري
په دا تېر عمر به څه ښاخ و ثمر کړ
ي
دغه باغ به دې خلاص نه شي له خزانه
که چاپېر ور ځني سد د سکندر کړي
و بدخواوو ته هيڅ څوک نصيحت نه کا
رحمان ستا په غم شریک دی که باور کړي

طالع و اقبال

ما آزموده ایم در این شهر بخت خویش
باید بیرون کشید از این ورطه رخت خویش

حافظ

تو خود گر کنی اختر خویش را بد
مدار از چشم فلک نیک اختری را

ناصر خسرو

بخت اگر یاری کند دندان به دندان نکشد
بخت اگر سستی کند دندان زحلوا بشکند

هر چه مارا محدود میکند ، اسمش را میگذاریم اقبال.

امر سون

بخت و اقبال بلند مشمول زمانی است که تدارک با فرصت مناسب رو به رو میشود.

وجی بترا

بخت و اقبال به تنهایی نمیتواند به اشخاص کمک، بلکه عقل است که به واسطه تعلیمات و قوانین خود قدرتی به اشخاص با جرأت میدهد . چیچرون

اقبال با استعداد بودن کافی نیست . فرد باید استعدادی نیز خوش اقبالی داشته باشد.

اقبال به سراغ کسی میرود که به کار عقیده دارد نه به اقبال !

14 ماده: تاجر یا غیر تاجر کسان، چې منقول مالونه د پلورلو یا بل چاته د په اجاره ورکولو په غرض پېري او هغه منق مالونه په اصلي حالت یا په بل شکل وړوی او وني پلورل او یا یې په اجاره ورکړي، دا پلورل او په اجاره ورکول له تجارتي معاملو څخه گڼل کېږي.

15 ماده: تاجر یا غیر تاجر کسان، چې منقول مالونه یا د په اجاره ورکولو په نیت له چاته په اجاره واخلې د دې ډول منقول

مالونو په اجاره ورکول له تجارتي معاملو څخه گڼل کېږي.

16 ماده: تاجر یا غیر تاجر کسان، چې بل ته د اجارې ورکولو لپاره مستخدم نیسي د مستخدمی دغه عمل او کار په اجاره ورکول چې په دې نیت نیولای شوی وي، له تجارتي معاملو څخه گڼل کېږي.

17 ماده: که د ځمکې خاوند یا بزگر د خپلې ځمکې محصولات او یا مالدار د خپلو حیواناتو محصولات وپلوري، دا له عادي معاملانو څخه دي او همدا ډول که یو بزگر د خپلې بزگرۍ له صنعت سره سم د خپلو ځمکنیو محصولات شکل د یوې دستگاه په وسیله تبدیل کړي او یا د کار یو صنعت دی په خپله یا د مزدورانو د استخدام یا د ماشین د استعمال په ذریعه خپل صنعت یا اثار اوباسي او وني پلوري او یا مؤلف خپل تالیف شوی اثر خپور کړي او وني پلوري، دا ټول له عادي کارو څخه بلل کېږي، مگر که څوک د خپلو زراعتي او حیواني محصولاتو د پلورلو یا یې د شکل تبدیلولو په نیت یوه داسې مؤسسه په دایم ډول سره پرانيزي، چې د یوې تجارتي صنعتي مؤسسي صفتونه ولري، نو د دې مؤسسي معاملي له تجارتي معاملو څخه گڼل کېږي.

18 ماده: دا لاندیني معاملي تجارتي دي:

1 : د هر ډول منقول د تهیه کولو تعهد او د هر ډول اعمالانو او انشائاتو په ذمه اخیستل او قبولول.

2 : د فابریکي تاسیس، د مطبعي د دستگاه ډائروول، عکاسي، نشرات او د کتابونو پلورل.

3 : د تیاتر، سینما، مقاماتو پرانستل لکه هوټل، سرايونه، د خورو خونې او د دې په شان نور او د کارکونکو د تهیه کولو لپاره دفترونه او د لیلام ځایونه.

4 : په وچه، سیندونو او هوا کبني د مسافرینو، حیواناتو او شیانو وړل.

5 : د اوبو، گیس او بریښنا ویشل او د تیلفوني مخابراتو تاسیس کېږي.

ماده 14- اشخاص تاجر یا غیر تاجر، که اموال منقول را بمقصد فروش و یا اجاره دادن بدیگري خریداري مینماید و آن اموال منقول را بحالت اصلي آن و یا بشکل دیگري تبدیل نموده بفروشدند و یا اجاره بدهند، این فروش و اجاره از معاملات تجارت محسوب میشود.

ماده 15- اشخاص تاجر و غیر تاجر، که اموال منقوله را به ثبت اجاره دادن از کسی اجاره بگیرند، اجاره دادن چنین اموال منقوله از معاملات تجارتي محسوب میشود.

ماده 16- اشخاص تاجر و یا غیر تاجر، که برای اجاره دادن بشخص دیگری مستخدم میگیرند اجاره دادن عمل و کار مستخدمی که با این نیت گرفته شده باشد، از معاملات تجارتي محسوب میشود.

ماده 17- اگر صاحب زمین و یا دهقان محصولات ارضیه خود را و یا مالدار محصولات حیوانیه خود را بفروشدند از معاملات عادی است و همچنین اگر يك دهقان بر طبق صنعت زراعیه خود شکل محصولات ارضیه خود را بوسیله يك دستگاه تبدیل کند و با يك صنعتکار خودش و یا توسط استخدام عملیه و یا استعمال ماشین اثار صنعتی خود را تولید نموده بفروشد و یا يك مولف اثر تالیف شده خود را نشر نماید و بفروشد. همه این ها از امور عادی محسوب میشوند لیکن، اگر کسی به مقصد فروش و یا تبدیل شکل محصولات زراعیه و حیوانیه خود را موسسه را بطور دایم باز کند که دارای اوصاف يك موسسه صنعتی تجارتي باشد معاملات این موسسه از معاملات تجارتي محسوب می شود.

ماده 18- معاملات ذیل از معاملات تجارتي است:

1- تعهد تهیه هر نوع اموال منقوله و بزمه گرفتن و قبول هر نوع اعمالات و انشاءات.

2- تاسیس فابریکه تدویر دستگاه مطبعه - عکاسی - نشریات و فروش کتب.

3- افتتاح تیاتر، سینما، تماشاگاه ها و کشودن مقامات عمومی مانند هوټل و سراي ها و طعام خانه ها و امثال آنها و دفاتر تهیه کارگران و لیلام خانه ها.

4- نقلیات مسافرین، حیوانات و اشیاء در خشکه، انهار و هوا.

5- توزیع آب، گیس، برق و تاسیس مخابراتی تیلفونی.

۱۹ ماده: دا لاندینی معاملو د دواړو لورو د نیت پرته، تجارتي معاملي گڼلي کېږي:

1. په کمیشن، کارکول.

2. دلالي.

3. د برانت او حجت معاملي (چه په نوم محرر او په حامل) او چک.

4. د صرافي معاملي.

5. د خصوصي او عمومي بانکونو معاملي.

6. د جاري حسابونو معاملي او په هغو پورې مربوطي.

7. د گروي سندونو او رسيدونو په باره کښي چي د موضوعه مالونو په مقابل د تجارت په عمومي گدامو کښي موجود شوي وي.

8. د تجارتي شرکتونو تشکیل او د سهمونو پيرودل او پلورل.

9. د مخاطراتو په مقابل کښي د هر ډول بيمې ترنه، که په اجرت سره وټرل شي او که په متقابل شرطونوسره.

20 ماده:

د يو تاجر ټولي معاملي تجارتي گڼلي کېږي، مگر دا چي ثابت شي، چي دا معامله عادي ده.

21 ماده:

که يو عقد يواځي له يوې خوا تجارتي وي او په تجارتي قانون د هغه په خلاف کوم صراحت موجود نه وي نو د هغو تکاليفو په باره کښي چي له دې عقد څخه ټولو عاقدينو ته پېښ شوی وي د تجارت د اصولنامي احکام تطبیقېږي.

22 ماده:

د تاجرو او غير تاجرو کسانو تکاليف چي له نورو معاملانو څخه پيدا کېږي.

او يا د دې فصل ذکر شوي معاملات ماهيتاً د قياس وړ وي، د تجارت د اصولنامي د احکامو تابع دی.

23 ماده:

ټول هغه معاملات، چي د دې فصل په ذکر شويو معاملانو پورې اړه لري، له تجارتي معاملاتو څخه گڼل کېږي.

دوام لري.

ماده 19- معاملات ذیل بدون رعایت نیت طرفین معامله تجارتي محسوب می شود.

1- کمیشن کاری.

2- دلالی .

3- معاملات برات و حجت (اعزاز محرر بنام و محرر بحامل) و چک.

4- معاملات صرافي.

5- معاملات بانکهاي خصوصي و عمومي.

6- معاملات حساب جاري و معاملات مربوط به آن.

7- معاملات راجع به سندات گروي و رسيدات که در مقابل اموال موضوعه در گدامهای عمومي تجارتي موجود شده باشد.

8- تشکیل شرکت هاي تجارتي و خريد و فروش اسهام.

9- عقد هر نوع بيمه در مقابل مخاطرات خواه با اجرت عقد شود و خواه با شرايط متقابل.

ماده 20- تمام معاملات يك تاجر تجارتي محسوب ميشود، مگر اينکه ثابت شود، که معامله عادی است.

ماده 21- اگر عقد تنها برای یکی از طرفین تجارتي باشد و در قانون تجارتي بر خلاف آن صراحتي موجود باشد در باره تکاليفی که از عقد مذکور برای تمام عاقدین تولید شده باشد، احکام قانون تجارت تطبیق میگردد.

ماده 22 - تکاليف اشخاص تاجر و غير تاجر که از معاملات ديگر متولد و يا معاملات متذکره اين فصل ماهيتاً قابل قياس باشد تابع احکام قانون تجارت است .

ماده 23- تمام معاملاتتيکه مرتبط به معاملات مذکوره اين فصل باشد از معاملات تجارتي محسوب است.

ادامه دارد

COMMERCE

ECONOMICAL, SOCIAL, CULTURAL AND ACADEMIC
MAGAZINE OF MINISTRY OF COMMERCE & INDUSTRIES

FIRST YEAR SECOND PERIOD - JANUARY 2013

